

U S T A W A

z dnia 2016 r.

o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami¹⁾²⁾

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa normuje:

- 1) zasady i tryb dokonywania wymiany informacji podatkowych z innymi państwami;
- 2) obowiązki instytucji finansowych w zakresie automatycznej wymiany informacji o rachunkach raportowanych oraz kontrolę ich wykonywania;
- 3) obowiązki w zakresie automatycznej wymiany informacji pochodzących z informacji o jednostkach wchodzących w skład grupy podmiotów.

2. Przepisów działu III nie stosuje się do wymiany informacji dla celów podatkowych na podstawie Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki w sprawie poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych oraz wdrożenia ustawodawstwa FATCA, oraz towarzyszących Uzgodnień Końcowych, podpisanych w Warszawie dnia 7 października 2014 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 1647).

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia: dyrektywy Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r. zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz. Urz. UE L 359 z 16.12.2014, str. 1), dyrektywy Rady 2015/2060 z dnia 10 listopada 2015 r. uchylającą dyrektywę 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek (Dz. Urz. UE L 301 z 18.11.2015, str. 1), dyrektywy Rady (UE) 2015/2376 z dnia 8 grudnia 2015 r. zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz. Urz. UE L 332 z 18.12.2015, str. 1), dyrektywy Rady (UE) ... z dnia ... zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (...). [Wniosek w sprawie dyrektywy Rady – wersja na dzień 15 marca 2016 r. po posiedzeniu ECOFIN w dniu 8 marca 2016 r. – KOM(2016) 25].

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy, ustawę z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw oraz ustawę z dnia 9 października 2015 r. o wykonywaniu Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki w sprawie poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych oraz wdrożenia ustawodawstwa FATCA.

- 1) Dyrektywie 2011/16/UE – rozumie się przez to Dyrektywę Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylającą dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. UE L 64 z 11.03.2011, str. 1, z późn. zm.);
- 2) informacjach podatkowych - rozumie się przez to wszelkie informacje wymieniane z innymi państwami na podstawie ustawy, które mogą być istotne do celów stosowania i wykonywania przepisów prawa podatkowego;
- 3) Komisji – rozumie się przez to Komisję Europejską;
- 4) państwie członkowskim - rozumie się przez to państwo członkowskie Unii Europejskiej;
- 5) rozporządzeniu Komisji (UE) nr 2015/2378 - rozumie się przez to rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 2015/2378 z dnia 15 grudnia 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania niektórych przepisów dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1156/2012 (Dz. Urz. UE L 332 z 18.12.2015, str. 19);
- 6) ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych - rozumie się przez to ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.³⁾);
- 7) ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych - rozumie się przez to ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U. z 2014 r. poz. 851, z późn. zm.⁴⁾);
- 8) ustawie – Ordynacja podatkowa – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.⁵⁾);
- 9) właściwym organie - rozumie się przez to właściwą w sprawach podatkowych władzę danego państwa;
- 10) zagranicznym zakładzie – rozumie się przez to zagraniczny zakład, o którym mowa w art. 4a pkt 11 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 362, 596, 769, 1278, 1342, 1448, 1529 i 1540, z 2013 r. poz. 888, 1027, 1036, 1287, 1304, 1387 i 1717, z 2014 r. poz. 223, 312, 567, 598, 773, 915, 1052, 1215, 1328, 1563, 1644, 1662 i 1863, z 2015 r. poz. 73, 211, 251, 478, 693, 699, 860, 933, 978, 1197, 1217, 1259, 1296, 1321, 1322, 1333, 1569, 1595, 1607, 1688, 1767, 1784, 1844, 1893, 1925, 1932 i 1992 oraz z 2016 r. poz. 188 i 195.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 915, 1138, 1146, 1215, 1328, 1457, 1563 i 1662, z 2015 r. poz. 73, 211, 933, 978, 1166, 1197, 1259, 1296, 1348, 1595, 1688, 1767, 1844 i 1932 oraz z 2016 r. poz. 68.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978, 1197, 1269, 1311, 1649, 1923, 1932 i 2184 oraz z 2016 r. poz. 195.

Art. 3. W zakresie i na zasadach wynikających z umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, innych umów międzynarodowych, których stroną jest Unia Europejska oraz umowy pomiędzy właściwymi organami dotyczącej wymiany informacji o jednostkach wchodzących w skład grupy podmiotów, informacje podatkowe mogą być udostępniane właściwemu organowi, pod warunkiem że wykorzystywanie udostępnionych informacji nastąpi zgodnie z zasadami określonymi w tych umowach.

Art. 4. 1. Organy administracji publicznej, banki, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe oraz inne instytucje finansowe wymienione w art. 182 ustawy – Ordynacja podatkowa, na pisemne żądanie ministra właściwego do spraw finansów publicznych, są obowiązane do udzielenia informacji podatkowych w razie wystąpienia właściwego organu państwa członkowskiego w zakresie i na zasadach określonych w dziale II oraz wynikających z ratyfikowanych umów o unikaniu podwójnego opodatkowania i innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.

2. Żądanie, o którym mowa w ust. 1 oznacza się klauzulą „Tajemnica skarbową”, a jego przekazanie następuje w trybie przewidzianym dla dokumentów zawierających informacje niejawne o klauzuli „zastrzeżone” w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych.

Art. 5. 1. Właściwym organem Rzeczypospolitej Polskiej w sprawach wymiany informacji podatkowych z innymi państwami jest minister właściwy do spraw finansów publicznych i w tym zakresie przysługują mu uprawnienia organu podatkowego.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w celu zapewnienia sprawnej i skutecznej realizacji spraw, o których mowa ust. 1, a także usprawnienia obsługi podmiotów obowiązanych do przekazywania informacji podatkowych, może upoważnić, w drodze rozporządzenia, podległe organy do wykonywania czynności związanych z:

- 1) wymianą informacji podatkowych na wniosek i z urzędu z państwami członkowskimi lub państwami trzecimi, w tym w szczególności do występowania o udostępnienie informacji podatkowych i przekazywania właściwym organom państwa członkowskiego lub państwa trzeciego wniosków i informacji podatkowych,
- 2) automatyczną wymianą informacji podatkowych, w tym w szczególności:
 - a) przyjmowania informacji podatkowych od podmiotów obowiązanych do ich składania,

- b) przekazywania innym państwom informacji podatkowych,
 - c) otrzymywania informacji podatkowych od innych państw,
 - d) udostępniania innym organom podatkowym i organom kontroli skarbowej otrzymanych informacji podatkowych,
 - e) przeprowadzania kontroli obowiązków w zakresie automatycznej wymiany informacji podatkowych,
- 3) nakładaniem kar pieniężnych
- określając szczegółowy zakres upoważnienia oraz terytorialny zasięg działania upoważnionych organów.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może upoważnić pracowników Ministerstwa Finansów, izb skarbowych i urzędów kontroli skarbowej do bezpośredniej wymiany informacji podatkowych w związku z realizowaniem zadań z zakresu planowanych lub trwających jednoczesnych kontroli oraz do uczestnictwa w spotkaniach organizacyjnych dotyczących tych kontroli.

Art. 6. Do ujawnienia ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych i upoważnionym przez niego organom wszelkich informacji w trybie i zakresie przewidzianym ustawą nie stosuje się przepisów ograniczających udostępnianie danych objętych tajemnicą, z wyjątkiem informacji niejawnych.

DZIAŁ II

Wymiana informacji podatkowych na wniosek i z urzędu z państwami członkowskimi

Art. 7. Wymiana informacji podatkowych z państwami członkowskimi następuje na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego lub z urzędu.

Art. 8. Wymiana informacji podatkowych z państwami członkowskimi nie obejmuje informacji:

- 1) objętych przepisami Unii Europejskiej dotyczącymi współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi w zakresie podatku od towarów i usług, ceł oraz podatku akcyzowego;
- 2) dotyczących składek na ubezpieczenie społeczne;
- 3) dotyczących opłaty skarbowej;
- 4) dotyczących należności o charakterze umownym, w szczególności wynagrodzeń za usługi użyteczności publicznej.

Art. 9. 1. Organ podatkowy występuje z wnioskiem do właściwego organu państwa członkowskiego o udzielenie informacji podatkowych oraz udziela mu informacji za pośrednictwem ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

2. Wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta, marszałek województwa oraz samorządowe kolegium odwoławcze przekazują wniosek i informacje podatkowe do ministra właściwego do spraw finansów publicznych za pośrednictwem dyrektora izby skarbowej właściwego miejscowo ze względu na siedzibę wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starosty, marszałka województwa albo samorządowego kolegium odwoławczego.

Art. 10. Wniosek o udzielenie informacji podatkowych powinien zawierać:

- 1) dane identyfikujące podmiot, którego informacje mają dotyczyć: nazwisko lub nazwę (firmę), adres i inne posiadane dane niezbędne do identyfikacji podmiotu, którego wniosek dotyczy;
- 2) wskazanie zakresu żądanych informacji i celu ich wykorzystania;
- 3) stwierdzenie, że wyczerpano możliwości uzyskania informacji na podstawie przepisów prawa krajowego państwa wnioskującego;
- 4) zobowiązanie się do objęcia tajemnicą udzielonych informacji, zgodnie z przepisami prawa krajowego państwa wnioskującego.

Art. 11. 1. Wniosek właściwego organu państwa członkowskiego wszczyna postępowanie w sprawie udzielenia informacji podatkowych.

2. Otrzymanie wniosku potwierdza się niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni roboczych od dnia jego otrzymania. Potwierdzenia dokonuje się za pomocą środków komunikacji elektronicznej. W przypadku braku możliwości potwierdzenia w ten sposób, potwierdzenia dokonuje się w formie pisemnej.

3. Postępowanie powinno być zakończone bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania wniosku. W przypadku, gdy organ posiada już żądane informacje, ich przekazanie następuje w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania wniosku.

4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach można uzgodnić z właściwym organem państwa członkowskiego, że przekazanie informacji nastąpi w innych terminach niż określone w ust. 3.

5. W przypadku braku możliwości udzielenia informacji we właściwym terminie zawiadamia się właściwy organ państwa członkowskiego, podając przyczyny

uniemożliwiający dotrzymanie terminu udzielenia informacji oraz wskazując przewidywany termin udzielenia informacji. Zawiadomienie powinno nastąpić niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku.

6. Odmowa udzielenia informacji następuje bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie miesiąca od dnia otrzymania wniosku. Odmawiając udzielenia informacji, podaje się przyczyny odmowy.

Art. 12. 1. Jeżeli dane zawarte we wniosku właściwego organu państwa członkowskiego nie są wystarczające do udzielenia informacji, minister właściwy do spraw finansów publicznych niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie miesiąca od dnia otrzymania wniosku, wzywa ten organ do nadesłania w wyznaczonym terminie danych uzupełniających.

2. Bieg terminów, o których mowa w art. 11 ust. 3, rozpoczyna się od dnia następującego po dniu, w którym właściwy organ otrzymał brakujące dane.

3. W przypadku nieuzupełnienia wniosku zgodnie z wezwaniem, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ odmawia udzielenia informacji podatkowej.

Art. 13. Odmawia się udzielenia informacji podatkowych państwu członkowskiemu, jeżeli:

- 1) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że właściwy organ państwa członkowskiego nie wyczerpał możliwości uzyskania wnioskowanych informacji na podstawie przepisów prawa krajowego;
- 2) organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej nie posiada uprawnień do uzyskania wnioskowanych informacji;
- 3) odrębne przepisy lub ratyfikowane umowy międzynarodowe uniemożliwiają udzielenie wnioskowanych informacji lub wykorzystanie ich przez wnioskujące państwo członkowskie dla celów wskazanych we wniosku;
- 4) udzielenie informacji prowadziłoby do ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa, przemysłowej lub zawodowej albo procesu produkcyjnego;
- 5) udzielenie informacji naruszyłoby porządek publiczny Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) wnioskujące państwo członkowskie nie może udzielać informacji o podobnym charakterze;
- 7) przepisy prawa krajowego wnioskującego państwa członkowskiego nie zapewniają objęcia informacji tajemnicą na takich samych zasadach, na jakich są chronione takie same informacje uzyskane na podstawie przepisów prawa krajowego tego państwa.

Art. 14. Wniosek o udzielenie informacji podatkowej może być w każdym czasie wycofany.

Art. 15. 1. W sprawach nieuregulowanych w art. 8-14 stosuje się odpowiednio przepisy rozdziałów 1, 2, 5, 8, 9 i 14 działu IV oraz art. 143 ustawy – Ordynacja podatkowa.

2. Do doręczania pism w zakresie spraw, o których mowa w niniejszym dziale stosuje się przepisy art. 154a i 154b ustawy – Ordynacja podatkowa.

Art. 16. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych udziela z urzędu właściwemu organowi państwa członkowskiego dostępnych informacji o osiągniętych w roku podatkowym przez podatników podatku dochodowego od osób fizycznych mających miejsce zamieszkania na terytorium danego państwa członkowskiego dochodach z tytułu:

- 1) stosunku pracy,
- 2) stosunku służbowego,
- 3) spółdzielczego stosunku pracy,
- 4) pracy nakładczej,
- 5) zasiłków pieniężnych wypłaconych przez zakład pracy, o którym mowa w art. 31 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, oraz przez płatników, o których mowa w art. 42e ust. 1 tej ustawy,
- 6) działalności wykonywanej osobiście, o której mowa w art. 13 pkt 7 i 9 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych,
- 7) emerytur lub rent oraz innych świadczeń krajowych, o których mowa w art. 34 ust. 7 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych

- które zostały wykazane w deklaracjach składanych przez płatników podatku dochodowego od osób fizycznych.

2. Informacji, o których mowa w ust. 1, udziela się co najmniej raz w roku w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku podatkowego, w którym informacje stały się dostępne dla organów podatkowych.

Art. 17. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych udziela z urzędu informacji podatkowych właściwemu organowi państwa członkowskiego, gdy:

- 1) uprawdopodobnione jest uszczuplenie należności podatkowych lub obejście prawa podatkowego państwa członkowskiego;

- 2) korzystanie przez podatnika z ulg podatkowych może być podstawą powstania obowiązku podatkowego lub zwiększenia zobowiązania podatkowego w państwie członkowskim;
- 3) ustalenia postępowania podatkowego lub kontrolnego, dokonane w oparciu o informacje podatkowe uzyskane od właściwego organu państwa członkowskiego, mogą być użyteczne dla prawidłowego określania podstaw opodatkowania i wysokości zobowiązania podatkowego.

2. Niezależnie od treści ust. 1 minister właściwy do spraw finansów publicznych może udzielić z urzędu właściwemu organowi państwa członkowskiego informacji podatkowych, które mogą być mu przydatne.

3. Udzielenie informacji podatkowych w przypadku, o którym mowa w ust. 1, powinno nastąpić niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie miesiąca od dnia uzyskania dostępu do tych informacji.

4. Przepis art. 13 stosuje się odpowiednio.

Art. 18. Organ, który otrzymał informacje podatkowe od właściwego organu państwa członkowskiego działającego z urzędu, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni roboczych, potwierdza otrzymanie informacji. Potwierdzenia dokonuje się za pomocą środków komunikacji elektronicznej. W przypadku braku możliwości potwierdzenia w ten sposób, potwierdzenia dokonuje się w formie pisemnej.

Art. 19. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w celu usprawnienia współpracy, może zawierać z właściwym organem państwa członkowskiego porozumienia dwustronne lub wielostronne w zakresie szczegółowych zasad i trybu wymiany informacji podatkowych.

Art. 20. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w celu wymiany informacji podatkowych, zawierać z właściwym organem państwa członkowskiego porozumienia w zakresie przebywania upoważnionych przedstawicieli właściwego organu państwa członkowskiego w siedzibach organów podatkowych oraz ich obecności w toku postępowań podatkowych oraz w toku czynności kontrolnych.

2. Porozumienia nie mogą dotyczyć podmiotów, o których mowa w art. 13a ustawy – Ordynacja podatkowa, w przypadku nadania im uprawnień organów podatkowych.

3. Jeżeli w aktach sprawy zawarte są informacje podatkowe, których dotyczy wnioszek właściwego organu państwa członkowskiego, przedstawiciele właściwego organu państwa

członkowskiego, w ramach zawartych porozumień, otrzymują kopie dokumentów zawierających te informacje.

Art. 21. Informacje podatkowe otrzymane od właściwego organu państwa członkowskiego można przekazać innemu właściwemu organowi państwa członkowskiego po uprzednim zawiadomieniu właściwego organu państwa członkowskiego, od którego pochodzą te informacje, o zamiarze ich przekazania i niewniesieniu przez ten organ sprzeciwu w terminie 10 dni roboczych od dnia zawiadomienia.

Art. 22. Organ, który otrzymał informacje podatkowe od właściwego organu państwa członkowskiego, przesyła informację zwrotną na temat wykorzystania otrzymanego materiału, jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego zwrócił się o taką informację. Informację zwrotną przesyła się niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania przez organ wiadomości o sposobie wykorzystania otrzymanych informacji.

Art. 23. Wymiana informacji podatkowych, o której mowa w niniejszym dziale, następuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej, przy użyciu standardowych formularzy, według wzorów określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) 2015/2378. W przypadku braku możliwości wymiany informacji za pomocą środków komunikacji elektronicznej, wymiany dokonuje się w formie pisemnej.

DZIAŁ III

Automatyczna wymiana informacji o rachunkach raportowanych

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 24. 1. Ilekroć w niniejszym dziale jest mowa o:

- 1) raportującej instytucji finansowej - rozumie się przez to każdą polską instytucję finansową, z wyjątkiem instytucji wymienionych w art. 30 ust. 1;
- 2) polskiej instytucji finansowej - rozumie się przez to każdą instytucję finansową będącą polskim rezydentem, z wyłączeniem oddziałów i przedstawicielstw tej instytucji finansowej mających siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz każdy oddział i przedstawicielstwo instytucji finansowej, która nie jest polskim rezydentem, jeżeli oddział lub przedstawicielstwo tej instytucji ma siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

- 3) instytucji finansowej z państwa uczestniczącego - rozumie się przez to każdą instytucję finansową będącą rezydentem w państwie uczestniczącym, z wyłączeniem oddziałów i przedstawicielstw tej instytucji finansowej mających siedzibę poza danym państwem uczestniczącym, oraz każdy oddział instytucji finansowej, która nie jest rezydentem w państwie uczestniczącym, pod warunkiem, że ten oddział ma siedzibę w danym państwie uczestniczącym;
- 4) instytucji finansowej - rozumie się przez to instytucję powierniczą, instytucję depozytową, podmiot inwestujący lub zakład ubezpieczeń;
- 5) instytucji powierniczej - rozumie się przez to każdy podmiot, który - w ramach istotnej części swojej działalności gospodarczej - przechowuje aktywa finansowe na rachunek innych osób, przy czym uważa się, że przechowywanie aktywów finansowych na rachunek innych osób stanowi istotną część działalności gospodarczej podmiotu, jeżeli jego przychody brutto przypadające na przechowywanie aktywów finansowych i na związane z tym usługi finansowe stanowią co najmniej 20 % przychodów brutto tego podmiotu w krótszym z następujących okresów:
 - a) w okresie trzech lat, kończącym się 31 grudnia lub ostatniego dnia roku obrotowego, jeżeli nie są one tożsame, poprzedzającego rok, w którym jest dokonywane ustalenie tego udziału,
 - b) w okresie istnienia tego podmiotu;
- 6) instytucji depozytowej - rozumie się przez to każdy podmiot, który przyjmuje depozyty w ramach prowadzonej działalności bankowej lub podobnej, w tym:
 - a) bank krajowy, bank zagraniczny, oddział banku krajowego za granicą, oddział banku zagranicznego, w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.⁶⁾),
 - b) instytucję kredytową oraz oddział instytucji kredytowej w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe,
 - c) spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową oraz Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową;
- 7) podmiocie inwestującym - rozumie się przez to każdy podmiot:
 - a) który w ramach działalności gospodarczej wykonuje głównie co najmniej jedną z następujących czynności lub operacji na rzecz lub w imieniu innych osób:

⁶⁾ Zmiany testu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 559, 978, 1166, 1223, 1260, 1311, 1348, 1357, 1513, 1634, 1830, 1844, 1854, 1864, 2281 oraz z 2016 r. poz. 615.

- obrót instrumentami rynku pieniężnego, w szczególności czekami, weksłami, certyfikatami depozytowymi, instrumentami pochodnymi, obrót walutą, obrót pochodnymi instrumentami walutowymi, instrumentami pochodnymi na stopę procentową i indeksowymi instrumentami pochodnymi, obrót zbywalnymi papierami wartościowymi lub towarowymi kontraktami terminowymi typu future,
 - zarządzanie indywidualnym i zbiorowym portfelem aktywów,
 - inne formy inwestowania, administrowania lub zarządzania aktywami finansowymi lub środkami pieniężnymi w imieniu innych osób lub
- b) którego przychody brutto przypadają głównie na inwestowanie lub reinwestowanie aktywów finansowych lub obrót tymi aktywami, jeżeli dany podmiot jest zarządzany przez inny podmiot będący instytucją depozytową, instytucją powierniczą, zakładem ubezpieczeń lub podmiotem inwestującym, o którym mowa w lit. a;
- 8) aktywach finansowych - rozumie się przez to:
- a) papier wartościowy,
 - b) udział w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością,
 - c) ogół praw i obowiązków współnika spółki osobowej,
 - d) towarowy instrument pochodny,
 - e) umowę swapu,
 - f) umowę ubezpieczenia,
 - g) umowę renty,
 - h) jakikolwiek udział, łącznie z kontraktem terminowym typu future, kontraktem terminowym typu forward lub opcją, w aktywie finansowym określonym w lit. a-g papierze wartościowym, w udziale ogółu praw i obowiązków współnika spółki osobowej, towarowym instrumencie pochodnym, umowie swapu, umowie ubezpieczenia lub umowie renty
- przy czym termin aktywa finansowe nie obejmuje bezpośredniego udziału w nieruchomości finansowanego bez wykorzystania długu;
- 9) zakładzie ubezpieczeń - rozumie się przez to krajowy zakład ubezpieczeń, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 18 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. poz. 1844), a także zagraniczny zakład ubezpieczeń w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 55 tej ustawy;

- 10) rachunku finansowym - rozumie się przez to:
- a) rachunek prowadzony przez instytucję finansową, z wyjątkiem rachunku nieobjętego obowiązkiem raportowania na podstawie art. 29 ust. 2, obejmujący rachunek depozytowy i rachunek powierniczy,
 - b) w przypadku podmiotu inwestującego - jakiegokolwiek udział w kapitale lub w wierzytelnościach danej instytucji finansowej; rachunek finansowy nie obejmuje udziału w kapitale lub w wierzytelnościach podmiotu będącego podmiotem inwestującym wyłącznie dlatego, że:
 - udziela on porad inwestycyjnych klientowi i działa w jego imieniu, lub
 - zarządza portfelami na rzecz klienta i działa w jego imieniu do celów inwestowania aktywów finansowych zdeponowanych w imieniu klienta w instytucji finansowej innej niż taki podmiot lub do celów zarządzania lub administrowania takimi aktywami finansowymi,
 - c) w przypadku instytucji finansowej niewymienionej w lit. a - jakiegokolwiek udział w kapitale lub w wierzytelnościach danej instytucji finansowej, jeżeli dana kategoria udziałów została utworzona w celu uniknięcia raportowania,
 - d) wszelkie pieniężne umowy ubezpieczenia i wszelkie umowy renty, zawarte lub prowadzone przez instytucję finansową, z wyjątkiem niezwiązanych z inwestowaniem, niezbywalnych, natychmiastowo wypłacanych rent dożywotnich, o których mowa w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2016 r. poz. 380 i 585), zawieranych z osobą fizyczną, które skutkują wypłatą świadczenia emerytalnego lub rentowego w ramach rachunku nieobjętego obowiązkiem raportowania na podstawie art. 29 ust. 2;
- 11) rachunku depozytowym - rozumie się przez to każdy rachunek prowadzony w celach komercyjnych, rachunek bieżący, oszczędnościowo-rozliczeniowy, terminowy lub oszczędnościowy lub rachunek, którego potwierdzeniem jest certyfikat depozytowy, certyfikat oszczędnościowy, certyfikat zadłużeniowy lub inny podobny instrument, prowadzony przez instytucję finansową w ramach zwykłej działalności bankowej lub podobnej; rachunek depozytowy obejmuje również kwotę posiadaną przez zakład ubezpieczeń na podstawie gwarantowanej umowy inwestycyjnej lub podobnej umowy zobowiązującej do wypłaty lub uznania odsetek z tytułu tych umów;

- 12) rachunku powierniczym - rozumie się przez to rachunek obejmujący co najmniej jeden składnik aktywów finansowych przechowywany na rzecz innej osoby, z wyłączeniem umowy ubezpieczenia lub umowy renty;
- 13) udziale w kapitale - rozumie się przez to również udział w kapitale lub zyskach spółki osobowej będącej instytucją finansową;
- 14) umowie ubezpieczenia - rozumie się przez to umowę, zgodnie z którą zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do wypłacenia określonej kwoty w przypadku zaistnienia określonego zdarzenia obejmującego śmierć, chorobę, wypadek, powstanie odpowiedzialności cywilnej;
- 15) umowie renty - rozumie się przez to umowę, zgodnie z którą jedna ze stron zobowiązuje się względem drugiej do wypłacania świadczeń pieniężnych w danym okresie, ustalonym w całości lub w części lub przez określoną liczbę lat poprzez odniesienie się do oczekiwanej długości życia;
- 16) pieniężnej umowie ubezpieczenia - rozumie się przez to umowę ubezpieczenia zawartą pomiędzy dwoma zakładami ubezpieczeń, która ma wartość pieniężną;
- 17) wartości pieniężnej - rozumie się przez to większą z poniższych wartości: kwotę świadczenia, do uzyskania której ubezpieczający jest uprawniony w momencie wykupu lub wypowiedzenia umowy, określoną bez dokonywania potrąceń z tytułu wcześniejszej rezygnacji z umowy lub pożyczki pod zastaw polisy, lub kwotę, którą ubezpieczający może pożyczyć na mocy umowy lub w związku z umową; wartość pieniężna nie obejmuje kwoty należnej na podstawie umowy ubezpieczenia:
 - a) wyłącznie z tytułu śmierci osoby ubezpieczonej na mocy umowy ubezpieczenia na życie,
 - b) jako świadczenie z tytułu uszczerbku na zdrowiu lub świadczenie z tytułu choroby lub inne świadczenie stanowiące odszkodowanie z tytułu straty majątkowej poniesionej na skutek zajścia zdarzenia objętego ubezpieczeniem,
 - c) jako zwrot uprzednio wpłaconych składek z potrąceniem opłat z tytułu kosztów ubezpieczenia, zgodnie z umową ubezpieczenia inną niż inwestycyjna umowa ubezpieczenia na życie lub umowa renty, w związku z odstąpieniem od umowy lub wypowiedzeniem umowy, zmniejszeniem ryzyka ubezpieczeniowego w efektywnym okresie trwania umowy lub zwrot wynikający z błędu księgowego lub podobnego błędu odnoszącego się do składki,

- d) jako premia ubezpieczeniowa dla ubezpieczającego, inna niż premia wypłacana w przypadku wypowiedzenia, pod warunkiem że premia ta dotyczy umowy ubezpieczenia, na podstawie której jedyne świadczenia należne określone są w lit. b,
 - e) jako zwrot składki z tytułu umowy ubezpieczenia, zgodnie z którą składka jest płatna przynajmniej raz w roku, jeżeli kwota składki nie przekracza kolejnej rocznej składki, która będzie należna z tytułu umowy;
- 18) istniejącym rachunku - rozumie się przez to:
- a) rachunek finansowy prowadzony przez raportującą instytucję finansową na dzień 31 sierpnia 2016 r.,
 - b) każdy rachunek finansowy posiadacza rachunku, bez względu na datę otwarcia takiego rachunku, jeżeli:
 - posiadacz rachunku posiada również rachunek finansowy, o którym mowa w lit. a, w raportującej instytucji finansowej lub w podmiocie powiązany będącym raportującą instytucją finansową;
 - raportująca instytucja finansowa traktuje oba powyższe rachunki finansowe oraz wszelkie inne rachunki finansowe danego posiadacza rachunku, które są traktowane jako istniejące rachunki na podstawie lit. b, jako jeden rachunek finansowy do celów spełnienia standardów w zakresie wymogów dotyczących wiedzy określonych w art. 46 ust. 1 oraz do celów ustalenia salda lub wartości któregośkolwiek z rachunków finansowych przy zastosowaniu któregośkolwiek z progów rachunku,
 - w odniesieniu do rachunku finansowego, podlegającego procedurom z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu, raportująca instytucja finansowa jest uprawniona do stosowania takich procedur względem danego rachunku finansowego, opierając się na procedurach z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu przeprowadzonych wobec istniejącego rachunku, o którym mowa w lit. a,
 - otwarcie rachunku finansowego nie wymaga dostarczenia przez posiadacza rachunku nowych, dodatkowych lub zmienionych informacji o kliencie, innych niż do celów niniejszej ustawy;

- 19) nowym rachunku - rozumie się przez to rachunek finansowy prowadzony przez raportującą instytucję finansową, otwarty w dniu 1 września 2016 r. lub po tej dacie, chyba że dany rachunek traktuje się jako istniejący rachunek na podstawie pkt 18 lit. b;
- 20) istniejącym rachunku indywidualnym - rozumie się przez to istniejący rachunek posiadany przez co najmniej jedną osobę fizyczną;
- 21) nowym rachunku indywidualnym - rozumie się przez to nowy rachunek posiadany przez co najmniej jedną osobę fizyczną;
- 22) istniejącym rachunku podmiotów - rozumie się przez to istniejący rachunek posiadany przez co najmniej jeden podmiot;
- 23) rachunku o niższej wartości - rozumie się przez to istniejący rachunek indywidualny, którego łączne saldo lub wartość, na dzień 31 sierpnia 2016 r., nie przekraczają kwoty 3 800 000 zł;
- 24) rachunku o wysokiej wartości - rozumie się przez to istniejący rachunek indywidualny, którego łączne saldo lub wartość na dzień 31 sierpnia 2016 r. lub na dzień 31 grudnia któregośkolwiek z kolejnych lat przekraczają kwotę 3 800 000 zł;
- 25) nowym rachunku podmiotów - rozumie się przez to nowy rachunek posiadany przez co najmniej jeden podmiot;
- 26) osobie raportowanej - rozumie się przez to osobę z państwa uczestniczącego oraz osobę z państwa trzeciego inną niż:
 - a) spółka kapitałowa, której akcje są przedmiotem regularnego obrotu na co najmniej jednym uznanym rynku papierów wartościowych,
 - b) spółka będąca podmiotem powiązaniem spółki określonej w lit. a,
 - c) podmiot rządowy, o którym mowa w art. 30 ust. 2,
 - d) organizacja międzynarodowa, o której mowa w art. 30 ust. 3,
 - e) bank centralny, o którym mowa w art. 30 ust. 4,
 - f) instytucja finansowa;
- 27) osobie z państwa uczestniczącego - rozumie się przez to osobę fizyczną lub podmiot będący rezydentem w państwie uczestniczącym na podstawie prawa podatkowego tego państwa uczestniczącego, lub masę spadkową po osobie zmarłej, która była rezydentem w państwie uczestniczącym; podmioty takie jak spółka osobowa, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka akcyjna lub podobne porozumienie prawne, niemające rezydencji do celów podatkowych traktuje się jako rezydenta w państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu tego podmiotu;

- 28) osobie z państwa trzeciego - rozumie się przez to osobę fizyczną lub podmiot będący rezydentem w państwie trzecim na podstawie prawa podatkowego tego państwa trzeciego, lub masę spadkową po osobie zmarłej, która była rezydentem państwa trzeciego; podmioty takie jak spółka osobowa, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka akcyjna lub podobne porozumienie prawne, niemające rezydencji do celów podatkowych traktuje się jako rezydenta w państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu tego podmiotu;
- 29) państwie trzecim - rozumie się przez to inne, niż Rzeczpospolita Polska oraz Stany Zjednoczone Ameryki, państwo lub terytorium, które nie jest państwem uczestniczącym;
- 30) państwie uczestniczącym - rozumie się przez to:
- a) inne, niż Rzeczpospolita Polska, państwo członkowskie Unii Europejskiej,
 - b) inne niż Stany Zjednoczone Ameryki państwo lub terytorium, z którym Rzeczpospolita Polska zawarła porozumienie stanowiące podstawę do automatycznej wymiany informacji o rachunkach raportowanych i które zostało wymienione w obwieszczeniu wydanym na podstawie ust. 5,
 - c) inne niż Stany Zjednoczone Ameryki państwo lub terytorium wymienione w wykazie opublikowanym przez Komisję, z którym Unia Europejska zawarła porozumienie stanowiące podstawę do automatycznej wymiany informacji o rachunkach raportowanych i które zostało wymienione w obwieszczeniu wydanym na podstawie ust. 5;
- 31) osobie kontrolującej - rozumie się przez to beneficjenta rzeczywistego, o którym mowa w art. 2 ust. 1a ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. w przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2016 r. poz. 299 i 615);
- 32) NFE - rozumie się przez to podmiot, który nie jest instytucją finansową;
- 33) pasywnym NFE - rozumie się przez to:
- a) NFE niebędący aktywnym NFE,
 - b) podmiot inwestujący, o którym mowa w pkt 7 lit. b niebędący instytucją finansową z państwa uczestniczącego;
- 34) aktywnym NFE - rozumie się przez to NFE spełniający jedno z następujących kryteriów:
- a) mniej niż 50 % dochodu brutto NFE za poprzedni rok kalendarzowy lub inny odpowiedni okres sprawozdawczy stanowi dochód pasywny, przez który rozumie

się przychody z dywidend i inne przychody z udziału w zyskach osób prawnych, przychody ze zbycia udziałów (akcji), wierzytelności, odsetek i pożytków od wszelkiego rodzaju pożyczek, poręczeń i gwarancji, a także przychody z praw autorskich, praw własności przemysłowej, w tym z tytułu zbycia tych praw, a także zbycia i realizacji praw z instrumentów finansowych, oraz mniej niż 50 % aktywów posiadanych przez NFE w trakcie poprzedniego roku kalendarzowego stanowią aktywa, które przynoszą dochód pasywny lub są posiadane dla osiągnięcia dochodu pasywnego,

- b) akcje NFE są przedmiotem regularnego obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych lub NFE jest podmiotem powiązaniem podmiotu, którego akcje są przedmiotem regularnego obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych,
- c) NFE jest podmiotem rządowym, organizacją międzynarodową, bankiem centralnym lub podmiotem będącym w całości własnością co najmniej jednego z tych podmiotów,
- d) wszystkie czynności dokonywane przez NFE obejmują posiadanie, w całości lub w części, wyemitowanych akcji jednostek zależnych, lub zapewnienie finansowania i świadczenia usług tym jednostkom, które prowadzą działalność w branżach lub sektorach innych niż działalność instytucji finansowej; podmiot nie kwalifikuje się do tego statusu, jeżeli działa jako fundusz private equity, fundusz venture capital, fundusz typu leveragedbuyout (LBO) lub jakkolwiek inny instrument inwestycyjny, którego celem jest nabycie lub finansowanie spółek, a następnie posiadanie udziałów w tych spółkach jako aktywów trwałych do celów inwestycji,
- e) NFE nie prowadzi działalności gospodarczej i nie prowadził wcześniej takiej działalności, jednakże inwestuje kapitał w aktywa z zamiarem prowadzenia działalności innej niż działalność instytucji finansowej, pod warunkiem że upłynął okres 24 miesięcy od dnia utworzenia tego NFE,
- f) NFE nie był instytucją finansową przez ubiegłe pięć lat oraz jest w trakcie procesu likwidacji aktywów lub reorganizacji z zamiarem kontynuowania lub wznowienia działalności w zakresie innym niż działalność instytucji finansowej,
- g) NFE zajmuje się głównie transakcjami finansowymi lub zabezpieczającymi z podmiotami powiązanymi, które nie są instytucjami finansowymi, lub na rzecz tych podmiotów oraz nie zapewnia finansowania ani nie świadczy usług zabezpieczających na rzecz innego podmiotu niebędącego podmiotem

powiązanych, pod warunkiem że grupa tych powiązanych podmiotów prowadzi przede wszystkim działalność inną niż działalność instytucji finansowej,

h) NFE spełnia łącznie następujące kryteria:

- został utworzony i działa w swoim państwie rezydencji wyłącznie dla celów religijnych, charytatywnych, naukowych, artystycznych, kulturalnych, sportowych lub edukacyjnych, lub został utworzony i działa w tym państwie jako organizacja zawodowa, organizacja przedsiębiorców, izba handlowa, organizacja pracy, organizacja rolnicza lub ogrodnicza, organizacja obywatelska lub organizacja prowadzona wyłącznie w celu wspierania opieki społecznej,
- jest zwolniony z podatku dochodowego w państwie rezydencji,
- nie posiada udziałowców ani członków, którzy są właścicielami lub beneficjentami jego dochodu lub aktywów,
- mające zastosowanie przepisy państwa rezydencji NFE lub jego dokumenty założycielskie nie pozwalają na przekazanie ani wykorzystanie jego dochodu lub aktywów na rzecz osoby prywatnej lub podmiotu niebędącego podmiotem charytatywnym, z wyjątkiem gdy dokonywane są zgodnie z prowadzoną przez NFE działalnością charytatywną, zapłaty rozsądnego wynagrodzenia za wykonane usługi lub zapłaty odzwierciedlającej uczciwą wartość rynkową nabytego przez ten podmiot majątku,
- mające zastosowanie przepisy państwa rezydencji NFE lub jego dokumenty założycielskie wymagają, aby w przypadku likwidacji lub rozwiązania tego NFE wszystkie jego aktywa zostały przekazane podmiotowi rządowemu lub innej organizacji pożytku publicznego, lub przypadły w udziale rządowi państwa rezydencji tego NFE lub jednostce terytorialnej niższego szczebla danego państwa;

35) posiadacz rachunku - rozumie się przez to osobę wymienioną lub zidentyfikowaną jako posiadacz rachunku finansowego przez instytucję finansową, która prowadzi ten rachunek z tym, że:

- w przypadku osoby, innej niż instytucja finansowa, posiadającej rachunek finansowy w imieniu lub na rzecz innej osoby jako przedstawiciel, powiernik, pełnomocnik, doradca inwestycyjny lub pośrednik, nie jest ona traktowana jako

posiadająca rachunek w rozumieniu niniejszej ustawy, lecz posiadającym rachunek jest ta inna osoba,

- w przypadku pieniężnych umów ubezpieczenia lub umów renty za posiadacza rachunku uznaje się każdą osobę uprawnioną do otrzymania wartości pieniężnej lub do dokonania zmiany beneficjenta umowy, a w przypadku gdy brak jest osoby upoważnionej do otrzymania wartości pieniężnej lub do dokonania zmiany beneficjenta, za posiadacza rachunku uważa się każdą osobę wskazaną z nazwiska w umowie jako właściciel oraz każdą osobę, której przysługuje prawo do otrzymania płatności na warunkach tej umowy; w momencie wymagalności pieniężnej umowy ubezpieczenia lub umowy renty każda osoba uprawniona do otrzymania płatności z tytułu umowy uznawana jest za posiadacza rachunku;
- 36) procedury z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu – określone w przepisach o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz w wewnętrznych procedurach raportujących instytucji finansowych zasady stosowania przez te instytucje środków bezpieczeństwa finansowego wobec klienta;
- 37) podmiocie - rozumie się przez to osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, w tym spółkę niemającą osobowości prawnej;
- 38) podmiocie powiązany - rozumie się przez to podmiot kontrolowany przez drugi podmiot, podmioty pozostające pod wspólną kontrolą, lub podmioty będące podmiotami inwestującymi w rozumieniu pkt 7 lit. b, które są wspólnie zarządzane, pod warunkiem, że zarządzanie spełnia wymogi odpowiedniej staranności nałożone na takie podmioty inwestujące; w tym celu kontrola obejmuje ponad 50 %, bezpośredni lub pośredni, udział w prawie głosu i w wartości podmiotu;
- 39) TIN - rozumie się przez to numer identyfikacyjny podatnika lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru, stosowany przez państwo rezydencji do identyfikacji osoby fizycznej lub podmiotu w celach podatkowych;
- 40) dowodzie w postaci dokumentu - rozumie się przez to:
 - a) certyfikat rezydencji, o którym mowa w art. 5a pkt 21 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych lub w art. 4a pkt 12 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych,

- b) w przypadku osoby fizycznej - każdy ważny dowód tożsamości wystawiony przez upoważniony organ rządowy, który wskazuje tożsamość osoby fizycznej i jest używany do jej identyfikacji,
 - c) w przypadku podmiotu - każdą urzędową dokumentację wystawioną przez upoważniony organ rządowy, zawierającą nazwę podmiotu oraz adres głównego miejsca prowadzenia działalności w danym państwie będącym - w ocenie tego podmiotu - miejscem jego rezydencji, albo wskazującym państwo, w którym podmiot ten został zarejestrowany lub utworzony; w odniesieniu do istniejących rachunków podmiotów raportujące instytucje finansowe mogą użyć jako dowodu w postaci dokumentu każdej klasyfikacji znajdującej się w dokumentacji raportującej instytucji finansowej w odniesieniu do danego posiadacza rachunku, utrwalonej przez daną raportującą instytucję finansową zgodnie z jej normalną praktyką biznesową do celów procedur z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu lub do celów określonych w przepisach prawa innych niż cele podatkowe, która została:
 - określona na podstawie znormalizowanego systemu kodowania działalności gospodarczej oraz
 - wdrożona przez daną raportującą instytucję finansową przed datą wykorzystaną do zaklasyfikowania danego rachunku finansowego jako rachunku istniejącego, pod warunkiem że raportująca instytucja finansowa nie posiada informacji o tym, że ta klasyfikacja jest niepoprawna lub nierzetelna;
 - d) każde zbadane sprawozdanie finansowe, raport kredytowy wystawiony przez osobę trzecią, wniosek o ogłoszenie upadłości oraz sprawozdanie organu nadzoru nad rynkiem papierów wartościowych;
- 41) znormalizowanym systemie kodowania działalności gospodarczej - rozumie się przez to system kodujący używany do klasyfikowania przedsiębiorstw według rodzaju działalności do celów innych niż cele podatkowe;
- 42) grupowej pieniężnej umowie ubezpieczenia - rozumie się przez to pieniężną umowę ubezpieczenia, zapewniającą ochronę ubezpieczeniową osób fizycznych, które przystąpiły do umowy za pośrednictwem pracodawcy, izby gospodarczej, związku zawodowego lub innego stowarzyszenia lub grupy oraz przewiduje zapłatę składki od każdego członka grupy lub członka kategorii w ramach grupy, która jest określona bez

względu na indywidualne cechy zdrowotne inne niż wiek, płeć i nałóg palenia danego członka lub kategorii członków danej grupy;

- 43) grupowej umowie renty - rozumie się przez to umowę renty, na podstawie której uprawnionymi są osoby fizyczne, które przystąpiły do umowy za pośrednictwem pracodawcy, stowarzyszenia, związku zawodowego lub innej grupy;
- 44) procedurach sprawozdawczych - rozumie się przez to określone w niniejszym dziale zasady przekazywania informacji o rachunkach finansowych objętych obowiązkiem raportowania;
- 45) procedurach należytej staranności - rozumie się przez to określone w niniejszym dziale zasady weryfikacji rachunków finansowych i identyfikacji rachunków objętych obowiązkiem raportowania.

2. Uznaje się, że podmiot wykonuje głównie co najmniej jedną z czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 7 lit. a, lub że przychody brutto podmiotu przypadają głównie na inwestowanie lub reinwestowanie aktywów finansowych lub obrót tymi aktywami, o których mowa w ust. 1 pkt 7 lit. b, jeżeli przychody brutto danego podmiotu przypadające na odpowiednie czynności stanowią co najmniej 50 % przychodów brutto tego podmiotu w krótszym z następujących okresów:

- 1) okresie trzech lat, kończącym się 31 grudnia roku poprzedzającego rok, w którym jest dokonywane ustalenie tego udziału, lub
- 2) okresie istnienia tego podmiotu.

3. Uznaje się, że rachunek finansowy jest prowadzony przez instytucję finansową, która:

- 1) w przypadku rachunku powierniczego - przechowuje aktywa na rachunku, w tym instytucję finansową, która posiada aktywa we własnym imieniu, ale na rzecz posiadacza rachunku w takiej instytucji;
- 2) w przypadku rachunku depozytowego - jest zobowiązana do dokonywania płatności w odniesieniu do danego rachunku, z wyłączeniem przedstawiciela instytucji finansowej, bez względu na to, czy taki przedstawiciel jest instytucją finansową;
- 3) w przypadku jakiegokolwiek udziału w kapitale lub w wierzytelnościach instytucji finansowej stanowiącego rachunek finansowy - posiada taki udział w kapitale lub w wierzytelności;
- 4) w przypadku pieniężnej umowy ubezpieczenia lub umowy renty - jest zobowiązana do dokonywania płatności w odniesieniu do danej umowy.

4. Adresem głównego miejsca prowadzenia działalności podmiotu jest miejsce faktycznego zarządu, z tym że adresem głównego miejsca prowadzenia działalności podmiotu nie jest:

- 1) adres instytucji finansowej, w której podmiot ma rachunek, skrytkę pocztową lub adres wykorzystywany wyłącznie do celów korespondencji, chyba że taki adres jest jedynym adresem wykorzystywanym przez dany podmiot i pojawia się jako adres zarejestrowany w jego dokumentach organizacyjnych;
- 2) adres przekazany z zastrzeżeniem instrukcji przechowywania wszelkiej korespondencji przychodzącej na ten adres.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, listę państw, o których mowa w ust. 1 pkt 30 lit b-c w terminie do 15 października każdego roku kalendarzowego.

Art. 25. 1. Na potrzeby stosowania przepisów niniejszego działu przyjmuje się, że instytucja finansowa jest rezydentem państwa, w którym zgodnie z prawem tego państwa podlega opodatkowaniu podatkiem od dochodów z uwagi na jej siedzibę lub zarząd lub inne kryterium o podobnym charakterze.

2. W przypadku braku możliwości określenia rezydencji instytucji finansowej w oparciu o zasadę przewidzianą w ust. 1, w tym w przypadku instytucji finansowych podlegających, zgodnie z prawem danego państwa, opodatkowaniu od dochodów na poziomie ich wspólników lub członków, przyjmuje się, że instytucja finansowa jest rezydentem w państwie, w którym:

- 1) jest zarejestrowana;
- 2) posiada miejsce faktycznego zarządu lub
- 3) podlega nadzorowi finansowemu.

3. W przypadku gdy zgodnie z zasadami określonymi w ust. 1-2 instytucja finansowa jest rezydentem w co najmniej dwóch państwach przyjmuje się, że instytucja finansowa podlega procedurom sprawozdawczym i procedurom należytej staranności w odniesieniu do danego rachunku finansowego w państwie, w którym prowadzi ten rachunek.

Art. 26. 1. Określone w niniejszym dziale kwoty progowe ulegają, począwszy od 2016 r., aktualizacji na następny rok kalendarzowy, przy zastosowaniu średniego kursu dolara amerykańskiego w okresie od 1 dnia roboczego października poprzedzającego dany rok do 1

dnia roboczego października danego roku ustalonego na podstawie tabel kursów średnich walut obcych.

2. Podstawę do aktualizacji, o której mowa w ust. 1, stanowią kwoty progowe określone w załączniku I do dyrektywy Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r. zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz. Urz. UE L 359 z 16.12.2014, str. 1) odpowiadające poszczególnym kwotom progowym określonym w niniejszym dziale.

3. Jeżeli stosunek średniego kursu dolara amerykańskiego na dany rok kalendarzowy do średniego kursu dolara amerykańskiego za rok poprzedni nie przekracza 3%, kwoty progowe nie ulegają przeliczeniu.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, nie później niż do dnia 31 października każdego roku, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów kwoty progowe, obowiązujące w następnym roku kalendarzowym, zaktualizowane zgodnie z zasadami określonymi w ust. 1-3, zaokrąglając je w górę do pełnych setek tysięcy złotych.

Rozdział 2

Obowiązki raportujących instytucji finansowych

Art. 27. 1. Raportujące instytucje finansowe są obowiązane do:

- 1) weryfikacji rachunków finansowych;
- 2) identyfikacji rachunków finansowych objętych obowiązkiem raportowania;
- 3) utrwalania w prowadzonym rejestrze czynności podejmowanych w ramach wykonywania obowiązków określonych w punktach 1-2;
- 4) gromadzenia i utrwalenia wszelkiej dokumentacji wymaganej przy wykonywaniu obowiązków, o których mowa w punktach 1-2, w tym w szczególności oświadczeń posiadaczy rachunków oraz dowodów w postaci dokumentów;
- 5) sporządzenia i przekazywania ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych informacji, o których mowa w art. 31 ust. 1, dotyczących każdego rachunku finansowego objętego obowiązkiem raportowania.

2. Na potrzeby wykonywania obowiązków określonych w ust. 1 pkt 1-2 i 5 raportujące instytucje finansowe stosują procedury należytej staranności oraz procedury sprawozdawcze.

3. Rejestr czynności, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, powinien zawierać w szczególności numer rachunku finansowego oraz dane identyfikacyjne posiadacza rachunku, jak również datę, rodzaj oraz opis przeprowadzonej czynności.

Art. 28. 1. Raportujące instytucje finansowe przechowują:

- 1) rejestr czynności, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 3,
- 2) dokumentację, o której mowa w art. 27 ust. 1 pkt 4,
- 3) informacje, o których mowa w art. 32 ust. 1

- dotyczące każdego rachunku finansowego objętego obowiązkiem przez okres pięciu lat licząc od końca roku, w którym powstał obowiązek przekazania informacji o tym rachunku zgodnie z art. 31.

2. W przypadku likwidacji, połączenia, podziału oraz przekształcenia raportującej instytucji finansowej do przechowywania informacji stosuje się odpowiednio przepisy art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330, z późn. zm.⁷⁾).

Art. 29. 1. Obowiązkiem raportowania objęte są rachunki finansowe prowadzone przez raportującą instytucję finansową i znajdujące się w posiadaniu co najmniej jednej osoby raportowanej lub pasywnego NFE kontrolowanego przez co najmniej jedną osobę kontrolującą będącą osobą raportowaną, pod warunkiem, że zostaną one zidentyfikowane jako takie na podstawie procedur należytej staranności, zwane dalej „rachunkami raportowanymi”.

2. Z obowiązku raportowania wyłączone są następujące rachunki:

- 1) rachunek emerytalny lub rentowy spełniający następujące warunki:
 - a) rachunek podlega regulacji jako osobiste konto emerytalne lub jest częścią zarejestrowanego lub regulowanego planu emerytalnego lub rentowego, prowadzonego w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych lub rentowych, w tym renty inwalidzkiej lub świadczenia z tytułu śmierci,
 - b) rachunek korzysta z ulg podatkowych, co oznacza, że wpłacane składki, które co do zasady byłyby opodatkowane, podlegają odliczeniu lub wyłączeniu z dochodu posiadacza rachunku lub są opodatkowane według stawki obniżonej bądź

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 613, z 2014 r. poz. 768, 1100, z 2015 r. poz. 4, 978, 1045, 1166, 1333, 1844, 1893, z 2016 r. poz. 615.

opodatkowanie dochodu z inwestycji z danego rachunku jest odroczone lub podlega stawce obniżonej,

- c) wymagane jest coroczne przekazywanie organom podatkowym informacji dotyczących rachunku,
- d) wypłaty z rachunku uzależnione są od osiągnięcia określonego wieku emerytalnego, od inwalidztwa lub od śmierci, lub wypłata środków przed wystąpieniem tych zdarzeń skutkuje nałożeniem kar,
- e) ustalona wysokość rocznych składek nie może przekroczyć kwoty 200 000 zł albo ustalony maksymalny limit składek możliwych do wpłacenia na rachunek nie może przekroczyć kwoty 3 800 000 zł, przy zastosowaniu do każdego z tych warunków zasad sumowania rachunków określonych w art. 41-42; przy czym nie uznaje się, że rachunek finansowy nie spełnia takiego wymogu tylko dlatego, że może otrzymywać aktywa lub środki przenoszone z rachunku finansowego spełniającego wymogi określone w pkt 1 lub 2, lub z funduszu emerytalnego lub rentowego spełniającego wymogi określone dla powszechnego funduszu emerytalnego, zamkniętego funduszu emerytalnego lub funduszu emerytalnego podmiotu rządowego, organizacji międzynarodowej lub banku centralnego,

2) rachunek spełniający następujące wymogi:

- a) rachunek podlega regulacji jako instrument inwestycyjny do celów innych niż emerytury i jest regularnie przedmiotem obrotu na rynku papierów wartościowych bądź rachunek podlega regulacji jako instrument oszczędnościowy do celów innych niż emerytury,
- b) rachunek korzysta z ulg podatkowych, co oznacza, że wpłacane składki, które co do zasady byłyby opodatkowane, podlegają odliczeniu lub wyłączeniu z dochodu posiadacza rachunku lub są opodatkowane według stawki obniżonej bądź opodatkowanie dochodu z inwestycji z danego rachunku jest odroczone lub podlega stawce obniżonej,
- c) wypłaty z rachunku uzależnione są od spełnienia określonych kryteriów odnoszących się do celu rachunku inwestycyjnego lub oszczędnościowego, lub wypłata środków przed spełnieniem tych kryteriów skutkuje nałożeniem kar,
- d) ustalona wysokość rocznych składek nie może przekroczyć kwoty 200 000 zł, przy zastosowaniu zasad sumowania rachunków określonych w art. 41-42; przy czym nie można uznać, że rachunek finansowy nie spełnia takiego wymogu tylko

dlatego, że taki rachunek finansowy może otrzymywać aktywa lub środki przenoszone z rachunku finansowego spełniającego wymogi określone w pkt 1 lub 2, lub z co najmniej jednego funduszu emerytalnego lub rentowego spełniającego wymogi określone dla powszechnego funduszu emerytalnego, zamkniętego funduszu emerytalnego lub funduszu emerytalnego podmiotu rządowego, organizacji międzynarodowej lub banku centralnego,

- 3) umowa ubezpieczenia na życie, w przypadku której okres ważności ubezpieczenia upłynie zanim osoba ubezpieczona osiągnie wiek 90 lat, pod warunkiem że umowa spełnia następujące wymogi:
 - a) składki wpłacane okresowo, których wysokość nie ulega zmniejszeniu w trakcie trwania umowy, są płatne co najmniej raz w roku w okresie obowiązywania umowy lub do momentu, gdy ubezpieczony osiągnie wiek 90 lat, w zależności od tego, który z tych okresów jest krótszy,
 - b) w umowie nie określono wartości umowy, do której jakkolwiek osoba miałaby dostęp w drodze wypłaty środków, zaciągnięcia pożyczki lub w inny sposób, bez uprzedniego wypowiedzenia umowy,
 - c) kwota wypłacana w przypadku odstąpienia od umowy lub wypowiedzenia umowy, z wyłączeniem świadczenia z tytułu śmierci, nie może przekroczyć łącznej wysokości wpłaconych składek, pomniejszonej o sumę opłat z tytułu śmiertelności, zachorowalności oraz innych kosztów niezależnie od tego, czy zostały faktycznie nałożone, za okres lub okresy obowiązywania umowy oraz wszelkich kwot wypłaconych przed odstąpieniem od umowy lub wypowiedzeniem umowy,
 - d) prawa wynikające z umowy nie zostały przeniesione na cesjonariusza w zamian za korzyść majątkową,
- 4) rachunek wchodzący wyłącznie w skład masy spadkowej, jeżeli dokumentacja dla tego rachunku zawiera kopię testamentu zmarłego lub akt zgonu,
- 5) rachunek utworzony w związku z:
 - a) postanowieniem lub wyrokiem sądu,
 - b) obowiązkiem instytucji finansowej obsługującej pożyczkę zabezpieczoną nieruchomością, dotyczącym przeznaczenia części płatności wyłącznie w celu ułatwienia płatności podatków lub ubezpieczeń związanych z nieruchomością w późniejszym terminie,

- c) obowiązkiem instytucji finansowej dotyczącym wyłącznie ułatwienia płatności podatków w późniejszym terminie,
- d) sprzedażą, zamianą lub dzierżawą bądź najmem nieruchomości lub ruchomości, pod warunkiem że rachunek spełnia następujące wymogi:
 - rachunek jest finansowany wyłącznie z zadatków, zaliczek, depozytów w wysokości odpowiedniej dla zabezpieczenia zobowiązania bezpośrednio związanego z transakcją, z podobnych płatności lub z aktywów finansowych, które są zdeponowane na rachunku w związku ze sprzedażą, zamianą lub dzierżawą bądź najmem mienia,
 - rachunek został utworzony i jest wykorzystywany wyłącznie w celu zabezpieczenia zobowiązania: nabywcy - do zapłaty ceny nabycia mienia, sprzedawcy - do pokrycia wszelkich zobowiązań warunkowych oraz wydzierżawiającego, dzierżawcy, wynajmującego lub najemcy - do zapłaty za wszelkie szkody dotyczące przedmiotu dzierżawy bądź najmu stosownie do postanowień umowy dzierżawy bądź najmu,
 - aktywa pozostające na rachunku, w tym uzyskane z niego dochody, będą wypłacone lub w inny sposób przekazane na rzecz nabywcy, sprzedawcy, wydzierżawiającego, dzierżawcy, wynajmującego lub najemcy do momentu sprzedaży, zamiany, wykupu mienia albo wygaśnięcia dzierżawy lub najmu, w tym również w celu spełnienia zobowiązań danej osoby,
 - rachunek nie jest rachunkiem depozytu zabezpieczającego ani podobnym rachunkiem utworzonym w związku ze sprzedażą lub zamianą składnika aktywów finansowych,
 - rachunek nie jest powiązany z rachunkiem, o którym mowa w pkt 6;
- 6) rachunek depozytowy spełniający następujące wymogi:
 - a) rachunek istnieje wyłącznie dlatego, że klient dokonuje płatności przekraczającej saldo debetowe w odniesieniu do karty kredytowej lub innego instrumentu kredytu odnawialnego, a nadpłacona kwota nie jest natychmiast zwracana klientowi,
 - b) począwszy od dnia 1 września 2016 r. lub przed tym dniem dana instytucja finansowa wdroży politykę i procedury zapobiegające dokonaniu przez klienta nadpłaty przekraczającej kwotę 200 000 zł albo zapewniające, aby wszelkie nadpłacone przez klienta kwoty przekraczające tę kwotę były temu klientowi zwracane w ciągu 60 dni; nadpłata klienta nie odnosi się do salda dodatniego w

zakresie spornych obciążeń, obejmuje jednak salda dodatnie wynikające ze zwrotów towarów,

- 7) inny rachunek mający podobne cechy do jednego z rachunków wskazanych w pkt 1-6 oraz jest ujęty w wykazie rachunków wyłączonych, o którym mowa w art. 8 ust. 7a Dyrektywy 2011/16/UE, pod warunkiem że z działalnością tego podmiotu związane jest niskie ryzyko wykorzystania do uchylecia się od opodatkowania i przyznanie temu podmiotowi statusu rachunku wyłączonego nie zagraża realizacji celów niniejszej ustawy.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz rachunków wyłączonych, o których mowa ust. 2 pkt 7, mając na uwadze wymagania określone w tym przepisie.

Art. 30. 1. Z wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 27, jest wyłączona każda polska instytucja finansowa będąca:

- 1) podmiotem rządowym, organizacją międzynarodową lub bankiem centralnym, w zakresie w jakim nie dokonuje płatności wynikającej ze zobowiązania związanego z komercyjną działalnością finansową odpowiadającą działalności prowadzonej przez zakład ubezpieczeń, instytucję powierniczą lub instytucję depozytową;
- 2) powszechnym funduszem emerytalnym, zamkniętym funduszem emerytalnym, funduszem emerytalnym podmiotu rządowego, organizacji międzynarodowej lub banku centralnego, lub kwalifikowanym wystawcą kart kredytowych;
- 3) innym podmiotem, który ma podobne cechy do jednego z podmiotów wskazanych w pkt 1 i 2 oraz jest ujęty w wykazie nieraportujących instytucji finansowych, o którym mowa w art. 8 ust. 7a Dyrektywy 2011/16/UE, pod warunkiem, że z działalnością tego podmiotu związane jest niskie ryzyko wykorzystania do uchylecia się od opodatkowania i przyznanie temu podmiotowi statusu nieraportującej instytucji finansowej nie zagraża realizacji celów niniejszej ustawy;
- 4) zwolnionym przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania.

2. Przez podmiot rządowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 rozumie się:

- 1) rząd jakiegokolwiek państwa;
- 2) jednostki terytorialne niższego szczebla jakiegokolwiek państwa w tym stany, prowincje, okręgi, województwa, powiaty lub gminy;
- 3) agencję lub instytucję jakiegokolwiek państwa będące w całości własnością danego państwa lub jednostek wymienionych w pkt 1 i 2;

- 4) każdą osobę, organizację, agencję, urząd, fundusz, instytucję lub inny organ, niezależnie od tego, w jaki sposób zostały one ustanowione, stanowiące organ sprawujący władzę w jakimkolwiek państwie, pod warunkiem, że dochody netto tego organu są zapisywane na jego własnym rachunku lub na innych rachunkach danego państwa i żadna część tych dochodów nie przynosi korzyści osobie prywatnej, z wyłączeniem osoby, która sprawuje władzę, jest urzędnikiem lub zarządcą działającym w interesie prywatnym;
- 5) podmiot kontrolowany przez państwa, przez który rozumie się podmiot prawny odrębny od państwa, pod warunkiem że:
 - a) podmiot ten jest w całości własnością innego podmiotu rządowego i jest kontrolowany bezpośrednio lub za pośrednictwem podmiotu kontrolowanego przez inny podmiot rządowy,
 - b) dochody netto tego podmiotu są zapisywane na jego własnym rachunku lub na rachunkach innego podmiotu rządowego i żadna część tych dochodów nie przynosi korzyści osobie prywatnej,
 - c) po rozwiązaniu tego podmiotu jego aktywa powierzane są innemu podmiotowi rządowemu.

3. Przez organizację międzynarodową, o której mowa w ust. 1 pkt 1, rozumie się:

- 1) organizację międzynarodową:
 - a) w skład której wchodzi głównie rządy,
 - b) która zawarła z danym państwem porozumienie w sprawie lokalizacji jej siedziby lub inne podobne porozumienie,
 - c) której dochód nie przynosi korzyści osobom prywatnym;

- 2) agencję lub instytucję będące w całości własnością podmiotu, o którym mowa w pkt 1.

4. Przez bank centralny, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, rozumie się instytucję określoną przez prawo lub wyznaczoną przez rząd jako centralny organ - inny niż rząd danego państwa - emitujący instrumenty przeznaczone do obiegu jako waluta niezależnie od tego, czy instytucja ta jest w całości lub w części własnością tego państwa.

5. Przez powszechny fundusz emerytalny, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, rozumie się fundusz utworzony w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, rentowych lub świadczeń z tytułu śmierci oraz jakiegokolwiek kombinacji tych świadczeń, na rzecz obecnych lub byłych pracowników co najmniej jednego pracodawcy lub osób przez nich wskazanych, pod warunkiem że fundusz:

- 1) nie ma żadnego beneficjenta, który miałby prawo do więcej niż 5 % aktywów funduszu;

- 2) zapewnia przekazywanie właściwym organom podatkowym informacji o beneficjentach i wnoszonych przez nich składkach na rzecz funduszu;
- 3) spełnia co najmniej jeden z następujących wymogów:
 - a) jest zwolniony z opodatkowania od dochodów z inwestycji lub opodatkowanie takich dochodów jest odroczone lub podlega stawce obniżonej, ze względu na status funduszu jako programu emerytalnego,
 - b) co najmniej 50 % całkowitych składek na rzecz funduszu innych niż przeniesienie aktywów z innych programów wymienionych w ust. 5-7 lub z rachunków emerytalnych i rentowych, o których mowa w art. 29 ust. 2 pkt 1, pochodzi z wpłat pracodawców,
 - c) przenoszenie środków lub wypłaty z funduszu są dozwolone tylko w przypadku wystąpienia zdarzeń związanych z przejściem na emeryturę, niepełnosprawnością lub śmiercią, z wyjątkiem przenoszenia środków do innych funduszy emerytalnych, o których mowa w ust. 5-7, lub do rachunków emerytalnych i rentowych, o których mowa w art. 29 ust. 2 pkt 1, lub dokonanie przeniesienia lub wypłaty środków przed wystąpieniem określonego zdarzenia skutkuje nałożeniem kar,
 - d) składki wpłacane przez pracowników do funduszu, inne niż określone jako dozwolone wpłaty uzupełniające, są ograniczone zależnie od dochodu pracownika lub nie mogą przekroczyć kwoty 200 000 zł rocznie, przy zastosowaniu zasad sumowania rachunków określonych w art. 41-42.

6. Przez zamknięty fundusz emerytalny, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, rozumie się fundusz utworzony w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, rentowych lub świadczeń z tytułu śmierci na rzecz obecnych lub byłych pracowników co najmniej jednego pracodawcy lub na rzecz osób wskazanych przez takich pracowników, pod warunkiem że:

- 1) fundusz liczy mniej niż 50 uczestników;
- 2) fundusz jest finansowany przez co najmniej jednego pracodawcę, który nie jest podmiotem inwestującym ani pasywnym NFE;
- 3) składki pracownika i pracodawcy na rzecz funduszu, z wyjątkiem przenoszenia aktywów z innych rachunków emerytalnych i rentowych, o których mowa art. 29 ust. 2 pkt 1, są ograniczone poprzez odniesienie do wysokości wypracowanego dochodu i wynagrodzenia pracownika;
- 4) uczestnicy, którzy nie są rezydentami państwa uczestniczącego, w którym dany fundusz został utworzony, nie są uprawnieni do więcej niż 20 % aktywów funduszu;

5) fundusz zapewnia przekazywanie informacji organom podatkowym.

7. Przez fundusz emerytalny podmiotu rządowego, organizacji międzynarodowej lub banku centralnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, rozumie się fundusz utworzony przez podmiot rządowy, organizację międzynarodową lub bank centralny w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, rentowych lub świadczeń z tytułu śmierci na rzecz beneficjentów lub uczestników będących obecnymi lub byłymi pracownikami, osobami wskazanymi przez takich pracowników lub niebędących obecnymi lub byłymi pracownikami, jeżeli świadczenia zapewniane takim beneficjentom lub uczestnikom są wypłacane w zamian za usługi wykonane na rzecz podmiotu rządowego, organizacji międzynarodowej lub banku centralnego.

8. Przez kwalifikowanego wystawcę kart kredytowych, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, rozumie się instytucję finansową spełniającą następujące wymogi:

- 1) jest instytucją finansową tylko dlatego, że jest wydawcą karty płatniczej będącej kartą kredytową, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 873, z późn. zm.⁸⁾), akceptującym depozyty tylko wtedy, gdy klient dokonuje płatności przekraczającej saldo debetowe karty, a nadpłacona kwota nie jest natychmiast zwracana klientowi;
- 2) począwszy od dnia 1 września 2016 r. lub przed tym dniem wdrożyła politykę i procedury zapobiegające dokonaniu przez klienta nadpłaty przekraczającej kwoty 200 000 zł, albo zapewniające, aby wszelkie nadpłacone przez klienta kwoty przekraczające tę kwotę, były temu klientowi zwracane w ciągu 60 dni, każdorazowo przy zastosowaniu zasad sumowania rachunków określonych w art. 41-42; w tym celu pojęcie nadpłata nie odnosi się do salda dodatniego w zakresie spornych obciążeń, obejmuje jednak salda dodatnie wynikające ze zwrotów towarów.

9. Przez zwolnione przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, rozumie się podmiot inwestujący regulowany przepisami ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157, z późn. zm.⁹⁾), pod warunkiem, że wszystkie udziały w tym przedsiębiorstwie są w posiadaniu osób fizycznych lub podmiotów niebędących osobami raportowanymi, z wyjątkiem pasywnego NFE kontrolowanego przez osoby kontrolujące będące osobami raportowanymi, lub wszystkie te

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1916, z 2015 r. 1764, 1830, 1893.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 73, 978, 1260, 1357, 1634, 1844, z 2016 r. poz. 615.

udziały są posiadane za pośrednictwem takich osób fizycznych lub podmiotów; wyemitowanie akcji na okaziciela w formie dokumentu nie powoduje utraty przez podmiot inwestujący, statusu zwolnionego przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, pod warunkiem że przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania:

- 1) nie wyemitowało i nie wyemituje żadnych akcji na okaziciela po dniu 31 sierpnia 2016 r.;
- 2) umorzy wszystkie takie akcje po ich wykupieniu;
- 3) wykonuje wszelkie procedury należytej staranności i przekazuje wszelkie informacje podlegające wymogowi przekazania w odniesieniu do wszystkich takich udziałów, gdy udziały te są przedstawiane w celu ich umorzenia lub dokonania innej płatności;
- 4) posiada polityki i procedury zapewniające, że takie akcje zostaną umorzone lub poddane dematerializacji niezwłocznie, jednak nie później niż przed dniem 1 stycznia 2018 r.

10. Uważa się, że dochód nie przynosi korzyści osobom prywatnym, jeżeli takie osoby są zakładanymi beneficjentami programu rządowego, a działania w ramach tego programu realizowane są dla dobra ogółu lub odnoszą się do zarządzania określoną strefą administracji. Niezależnie od powyższego uważa się, że dochód przynosi korzyść osobom prywatnym, jeżeli pochodzi on z wykorzystania podmiotu rządowego do prowadzenia działalności komercyjnej, takiej jak bankowość komercyjna, w ramach której świadczone są usługi finansowe na rzecz osób prywatnych.

11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz nieraportujących instytucji finansowych, o których mowa w ust. 1 pkt 3, mając na uwadze wymagania określone w tym przepisie.

Art. 31. 1. Raportująca instytucja finansowa przekazuje, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, za okres roku kalendarzowego, informację o rachunkach raportowanych, utworzoną na podstawie wzoru dokumentu elektronicznego zamieszczonego w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w terminie do 30 czerwca roku następnego, zwaną dalej „informacją o rachunkach raportowanych”.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie obejmuje informacji o rachunkach raportowanych zidentyfikowanych jako znajdujące się w posiadaniu osób z państw trzecich.

3. W przypadku rachunków raportowanych znajdujących się w posiadaniu osób z państw uczestniczących, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 30 lit b-c, obowiązek określony

w ust. 1 powstaje za rok następujący po roku, w którym dane państwo uczestniczące zostało wpisane na listę ogłaszaną w obwieszczeniu, o którym mowa w art. 24 ust. 5.

Art. 32. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2, informacja o rachunkach raportowanych zawiera:

- 1) w przypadku:
 - a) osób fizycznych - imię i nazwisko, adres, państwo rezydencji, TIN oraz datę i miejsce urodzenia każdej osoby raportowanej, będącej posiadaczem rachunku,
 - b) podmiotu, będącego posiadaczem rachunku, który po zastosowaniu procedur należytej staranności zostanie zidentyfikowany jako kontrolowany przez co najmniej jedną osobę kontrolującą będącą osobą raportowaną - nazwę, adres, państwo lub państwa rezydencji oraz TIN tego podmiotu, jak również imię i nazwisko, adres, państwo lub państwa rezydencji, TIN oraz datę i miejsce urodzenia każdej osoby raportowanej;
- 2) numer rachunku lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru;
- 3) nazwę i adres raportującej instytucji finansowej, a jeżeli instytucja ta posiada TIN, także TIN;
- 4) saldo rachunku lub wartość, w tym wartość pieniężną lub wartość wykupu - w przypadku pieniężnej umowy ubezpieczenia lub umowy renty, ustaloną na koniec roku kalendarzowego, za który informacja jest przekazywana oraz informację o jego zamknięciu - jeżeli rachunek został zamknięty w ciągu roku kalendarzowego, za który informacja jest przekazywana;
- 5) w przypadku rachunku powierniczego:
 - a) łączną kwotę brutto odsetek, łączną kwotę brutto dywidend oraz łączną kwotę brutto innych dochodów osiągniętych w związku z aktywami posiadanymi na rachunku, które zostały wpłacone lub uznane na poczet rachunku lub w związku z tym rachunkiem w roku kalendarzowym,
 - b) łączną kwotę brutto przychodów ze sprzedaży lub umorzenia aktywów finansowych wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym, w odniesieniu do których to aktywów raportująca instytucja finansowa działała jako powiernik, broker, pełnomocnik lub innego rodzaju przedstawiciel działający na rzecz posiadacza rachunku;
- 6) w przypadku jakiegokolwiek rachunku depozytowego - łączną kwotę brutto odsetek wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym;

7) w przypadku rachunku innego niż wskazany w pkt 5 lub 6 - łączną kwotę brutto wpłaconą lub uznaną na rzecz posiadacza rachunku w roku kalendarzowym, w tym łączną kwotę umorzeń dokonanych na rzecz posiadacza rachunku w roku kalendarzowym - w odniesieniu do którego to rachunku raportująca instytucja finansowa działa jako zobowiązany lub dłużnik.

2. Nie jest wymagane przekazanie informacji o:

- 1) TIN oraz dacie urodzenia w odniesieniu do istniejącego rachunku raportowanego, jeżeli dane te nie znajdują się w dokumentacji raportującej instytucji finansowej, z zastrzeżeniem ust. 3;
- 2) TIN, jeżeli nie został nadany przez państwo rezydencji;
- 3) miejscu urodzenia, chyba że:
 - a) raportująca instytucja finansowa obowiązana jest uzyskać i przekazać dane dotyczące miejsca urodzenia na podstawie prawa krajowego lub jest lub była obowiązana uzyskać i przekazać te dane na podstawie unijnego instrumentu prawnego, który obowiązuje lub obowiązywał w dniu 5 stycznia 2015 r.,
 - b) jest dostępne wśród danych, które można przeszukać elektronicznie, posiadanych przez raportującą instytucję finansową.

3. Jeżeli raportująca instytucja finansowa nie posiada danych, o których mowa w ust. 2 pkt 1, jest obowiązana dołożyć racjonalnych starań, aby uzyskać te dane przed końcem drugiego roku kalendarzowego następującego po roku, w którym dany istniejący rachunek został zidentyfikowany jako rachunek raportowany.

Art. 33. Informacja o rachunkach raportowanych wskazuje walutę, w której określone jest saldo lub wartość rachunku raportowanego lub jakakolwiek inna kwota, o której mowa w art. 32.

Art. 34. 1. Raportujące instytucje finansowe mogą skorygować uprzednio złożoną informację o rachunkach raportowanych.

2. Uprawnienie do skorygowania informacji o rachunkach raportowanych:

- 1) ulega zawieszeniu na czas trwania kontroli obowiązków w zakresie automatycznej wymiany informacji o rachunkach raportowanych - w zakresie objętym tą kontrolą;
- 2) przysługuje nadal po zakończeniu kontroli obowiązków w zakresie automatycznej wymiany informacji o rachunkach raportowanych.

3. Korekta informacji o rachunkach raportowanych złożona w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, nie wywołuje skutków prawnych. Minister właściwy do spraw finansów publicznych zawiadamia pisemnie składającego korektę o jej bezskuteczności.

Art. 35. Raportujące instytucje finansowe mogą korzystać z usług innych podmiotów w zakresie wykonywania obowiązków przewidzianych w niniejszym dziale, z wyłączeniem przekazywania informacji o rachunkach raportowanych. Odpowiedzialność za wykonanie obowiązków ponosi raportująca instytucja finansowa.

Rozdział 3

Obowiązki organu

Art. 36. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje właściwemu organowi państwa uczestniczącego następujące informacje o rachunkach raportowanych uzyskane na podstawie stosowanych przez raportujące instytucje finansowe procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności:

- 1) w przypadku:
 - a) osób fizycznych - imię i nazwisko, adres, państwo rezydencji, TIN oraz datę i miejsce urodzenia każdej osoby raportowanej, będącej posiadaczem rachunku,
 - b) podmiotu, będącego posiadaczem rachunku, który po zastosowaniu procedur należytej staranności zostanie zidentyfikowany jako kontrolowany przez co najmniej jedną osobę kontrolującą będącą osobą raportowaną - nazwę, adres, państwo rezydencji oraz TIN tego podmiotu, jak również imię i nazwisko, adres, państwo członkowskie rezydencji, TIN oraz datę i miejsce urodzenia każdej osoby raportowanej;
- 2) numer rachunku lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru;
- 3) nazwę i adres raportującej instytucji finansowej, a jeżeli instytucja ta posiada TIN, także TIN;
- 4) saldo rachunku lub wartość, w tym wartość pieniężną lub wartość wykupu - w przypadku pieniężnej umowy ubezpieczenia lub umowy renty, ustaloną na koniec roku kalendarzowego oraz informację o jego zamknięciu - jeżeli rachunek został zamknięty w ciągu roku kalendarzowego lub innego;
- 5) w przypadku rachunku powierniczego:

- a) łączną kwotę brutto odsetek, łączną kwotę brutto dywidend oraz łączną kwotę brutto innych dochodów osiągniętych w związku z aktywami posiadanymi na rachunku, które zostały wpłacone lub uznane na poczet rachunku lub w związku z tym rachunkiem w roku kalendarzowym;
 - b) łączną kwotę brutto przychodów ze sprzedaży lub umorzenia aktywów finansowych wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym, w odniesieniu do których to aktywów raportująca instytucja finansowa działała jako powiernik, broker, pełnomocnik lub innego rodzaju przedstawiciel działający na rzecz posiadacza rachunku;
- 6) w przypadku jakiegokolwiek rachunku depozytowego - łączną kwotę brutto odsetek wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym;
 - 7) w przypadku rachunku niewskazanego w pkt 5 lub 6 - łączną kwotę brutto wpłaconą lub uznaną na rzecz posiadacza rachunku w roku kalendarzowym, w tym łączną kwotę umorzeń dokonanych na rzecz posiadacza rachunku w roku kalendarzowym - w odniesieniu do którego to rachunku raportująca instytucja finansowa działa jako zobowiązany lub dłużnik.

Art. 37. 1. Informacje, o których mowa w art. 36, są przekazywane raz w roku, w terminie do 30 września następującego po roku kalendarzowym, którego informacje dotyczą.

2. Informacji określonych w art. 36, dotyczących rachunków raportowanych znajdujących się w posiadaniu osób z państw uczestniczących, o których mowa w art. 24 pkt 30 lit b-c, udziela się począwszy za rok następujący po roku, w którym dane państwo uczestniczące zostało wpisane na listę ogłaszaną w obwieszczeniu, o którym mowa w art. 24 ust. 5.

Art. 38. 1. Wymiana informacji, o których mowa w art. 36, z państwami członkowskimi następuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej, według formatu określonego w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 2015/2378.

2. Wymiana informacji, o których mowa w art. 36, z państwami uczestniczącymi, o których mowa w art. 24 pkt 30 lit b-c, następuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej, według formatu określonego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych na podstawie wymagań oraz standardów określonych przez Organizację Współpracy i Rozwoju (OECD) w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji o rachunkach raportowanych.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w celu usprawnienia współpracy, może zawierać z właściwym organem innego państwa porozumienia dwustronne lub wielostronne w zakresie szczegółowych zasad i trybu wymiany informacji o rachunkach raportowanych.

Rozdział 4

Ogólne zasady sprawozdawcze oraz należytej staranności

Art. 39. Rachunek finansowy uznany zostaje za rachunek raportowany począwszy od dnia, w którym został on zidentyfikowany na podstawie procedur należytej staranności.

Art. 40. 1. Saldo lub wartość rachunku są określane na ostatni dzień roku kalendarzowego, za który sporządzana jest informacja o rachunkach raportowanych, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Jeżeli zgodnie z procedurami należytej staranności próg salda lub wartości rachunku mają zostać określone:

- 1) na ostatni dzień roku kalendarzowego - saldo lub wartość rachunku określa się na ostatni dzień danego roku kalendarzowego;
- 2) inny niż ostatni dzień roku kalendarzowego - saldo lub wartość rachunku określa się na ten dzień.

Art. 41. 1. W celu określania łącznego salda lub wartości rachunków finansowych, raportująca instytucja finansowa jest obowiązana sumować wszystkie rachunki finansowe prowadzone przez raportującą instytucję finansową lub podmiot powiązany, jednak wyłącznie w takim zakresie, w jakim:

- 1) systemy komputerowe raportującej instytucji finansowej łączą ze sobą rachunki finansowe przez odniesienie do elementu danych, takiego jak numer klienta lub TIN;
- 2) systemy te pozwalają na sumowanie sald lub wartości rachunków.

2. Każdemu współposiadaczowi rachunku finansowego przypisuje się całe saldo lub wartość posiadanych wspólnie rachunków finansowych do celów stosowania wymogów sumowania określonych w ust. 1.

Art. 42. W celu określenia łącznego salda lub wartości rachunków finansowych posiadanych przez osobę na potrzeby ustalenia, czy rachunek finansowy jest rachunkiem o wysokiej wartości, raportująca instytucja finansowa jest również obowiązana do sumowania wszystkich rachunków finansowych, o których opiekun klienta wie lub ma podstawy sądzić,

że rachunki te, z wyjątkiem rachunków powierniczych, są bezpośrednio lub pośrednio przez tę samą osobę posiadane, kontrolowane lub założone.

Art. 43. 1. Jeżeli saldo lub wartość rachunku raportowanego określone jest w więcej niż jednej walucie, raportująca instytucja finansowa ustala walutę, w której takie saldo lub wartość zostaną wyrażone i wykazane w informacji o rachunkach raportowanych.

2. W celu określenia salda lub wartości rachunku raportowanego w walucie określonej w trybie ust. 1 raportująca instytucja finansowa dokonuje stosownego przeliczenia tego salda lub wartości przyjmując kurs średni danej waluty ogłoszony przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy roku kalendarzowego, za który przekazywana jest informacja o rachunkach raportowanych.

Art. 44. W przypadkach, w których przepisy niniejszego działu przewidują konieczność odniesienia salda lub wartości rachunku raportowanego lub innej kwoty do jakiegokolwiek kwoty progowej a saldo, wartość lub kwota ta wyrażona jest w walucie innej niż polski złoty, saldo lub wartość rachunku raportowanego lub inną kwotę przelicza się na złote według kursu średniego danej waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na:

- 1) ostatni dzień roboczy roku kalendarzowego, w którym saldo lub wartość rachunku raportowanego lub inna kwota jest ustalana - jeżeli przepisy niniejszego działu określają kwoty progowe na inny niż ostatni dzień roku kalendarzowego,
- 2) ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień, na który przepisy niniejszego działu określają kwotę progową - jeżeli przepisy niniejszego działu określają kwoty progowe na koniec roku kalendarzowego

- zaokrąglając w górę do pełnych złotych.

Art. 45. 1. Na żądanie raportującej instytucji finansowej posiadacz rachunku jest obowiązany składać oświadczenia oraz przedstawiać dokumenty wymagane na podstawie procedur należytej staranności. Oświadczenia są składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za podanie danych niezgodnych ze stanem faktycznym i zawierają klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

2. Występując z żądaniem złożenia oświadczeń, o których mowa w ust. 1, raportująca instytucja finansowa może dokonać wstępnego wypełnienia oświadczenia posiadanymi przez nią informacjami, z wyłączeniem informacji o państwie rezydencji.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi w drodze rozporządzenia zakres informacji dla oświadczeń wymaganych na podstawie procedur należytej staranności, w celu jednolitego oraz poprawnego pozyskiwania informacji umożliwiających raportującej instytucji finansowej określenie rezydencji posiadacza rachunku, uwzględniając przewidziane w procedurach należytej staranności zasady określenia rezydencji posiadaczy rachunków, a także wytyczne OECD opracowane w tym zakresie, w tym w szczególności w komentarzu do modelu umowy między właściwymi organami i do wspólnego standardu automatycznej wymiany informacji finansowych w sprawach podatkowych.

Art. 46. 1. Raportująca instytucja finansowa nie może opierać się na oświadczeniu lub dowodzie w postaci dokumentów w przypadku powzięcia wątpliwości co do ich poprawności lub rzetelności.

2. W odniesieniu do nowych rachunków podmiotów raportująca instytucja finansowa w celu ustalenia, czy osoba kontrolująca pasywny NFE jest osobą raportowaną, może opierać się wyłącznie na oświadczeniu posiadacza rachunku albo takiej osoby kontrolującej.

3. W odniesieniu do istniejących rachunków podmiotów, raportujące instytucje finansowe mogą użyć jako dowodu w postaci dokumentu każdej klasyfikacji znajdującej się w dokumentacji danej raportującej instytucji finansowej w odniesieniu do danego posiadacza rachunku, która to klasyfikacja została określona na podstawie znormalizowanego systemu kodowania działalności gospodarczej i która została zarejestrowana przez daną raportującą instytucję finansową zgodnie z jej normalną praktyką biznesową do celów procedur z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu lub do innych celów określonych w przepisach prawa oraz wdrożona przez daną raportującą instytucję finansową przed datą wykorzystaną do zaklasyfikowania danego rachunku finansowego jako rachunku istniejącego, pod warunkiem że raportująca instytucja finansowa nie posiada wiedzy oraz nie ma powodów żeby sądzić, że taka klasyfikacja jest niepoprawna lub nierzetelna.

Art. 47. 1. Zmiana okoliczności obejmuje:

- 1) każdą zmianę, która skutkuje dodaniem informacji odnoszących się do statusu osoby lub która w inny sposób koliduje ze statusem danej osoby;
- 2) wszelkie zmiany lub dodanie informacji odnoszące się do rachunku danego posiadacza rachunku łącznie z dodaniem, zastąpieniem lub inną zmianą dotyczącą posiadacza rachunku bądź wszelkie zmiany lub dodanie informacji odnoszące się do rachunku powiązanego z takim rachunkiem, przy zastosowaniu zasad dotyczących sumowania

rachunków określonych w art. 41-42, jeżeli taka zmiana lub dodanie informacji wpływają na status posiadacza rachunku.

2. Jeżeli raportująca instytucja finansowa zastosowała kryterium adresu zamieszkania, o którym mowa w art. 50 ust. 1 i w następstwie zmiany okoliczności raportująca instytucja finansowa może przypuszczać, że pierwotne dowody w postaci dokumentów lub inna równoważna dokumentacja są niepoprawne lub nierzetelne, wówczas jest obowiązana uzyskać oświadczenie i nowy dowód w postaci dokumentu w celu ustalenia jednej lub większej liczby rezydencji do celów podatkowych danego posiadacza rachunku - na późniejszy z następujących dni:

- 1) ostatni dzień roku kalendarzowego;
- 2) w terminie 90 dni kalendarzowych od powiadomienia o takiej zmianie okoliczności lub jej odkryciu.

3. W przypadku, gdy raportująca instytucja finansowa nie jest w stanie uzyskać oświadczenia i nowego dowodu w postaci dokumentu przed upływem takiego terminu, jest obowiązana zastosować procedurę elektronicznego wyszukiwania danych, o której mowa w art. 50.

Art. 48. 1. Raportująca instytucja finansowa może domniemywać, że niebędący właścicielem beneficjentem pieniężnej umowy ubezpieczenia lub umowy renty otrzymujący świadczenie z tytułu śmierci, nie jest osobą raportowaną i może nie traktować rachunku finansowego posiadanego przez tego beneficjenta jako rachunku raportowanego, chyba że raportująca instytucja finansowa posiada informację, że beneficjentem jest osoba raportowana.

2. Jeżeli informacje związane z beneficjentem zgromadzone przez raportującą instytucję finansową zawierają przesłanki określone w art. 50, raportująca instytucja finansowa może przyjąć, że beneficjentem pieniężnej umowy ubezpieczenia lub umowy renty jest osoba raportowana. W takim przypadku raportująca instytucja finansowa jest obowiązana stosować procedury określone w art. 50.

Art. 49. W przypadku grupowej pieniężnej umowy ubezpieczenia lub grupowej umowy renty, raportująca instytucja finansowa może traktować rachunek finansowy, który służy do obsługi tych umów, jako rachunek finansowy niebędący rachunkiem raportowanym do dnia, w którym określona kwota staje się należna na rzecz pracownika, posiadacza świadectwa lub beneficjenta, jeżeli dany rachunek finansowy spełnia następujące wymogi:

- 1) grupowa pieniężna umowa ubezpieczenia lub grupowa umowa renty są wystawione na rzecz pracodawcy i obejmują co najmniej 25 pracowników lub posiadaczy świadectwa;
- 2) pracownicy lub posiadacze świadectwa są uprawnieni do otrzymania jakiegokolwiek wartości umowy związanej z ich udziałami oraz do wyznaczenia beneficjentów świadczenia wypłacanego z tytułu śmierci pracownika;
- 3) łączna kwota należna każdemu pracownikowi, posiadaczowi świadectwa lub beneficjentowi nie przekracza kwoty 3 800 000 zł.

Rozdział 5

Procedura należytej staranności wobec istniejących rachunków indywidualnych

Art. 50. 1. W celu ustalenia, czy posiadacz indywidualnego rachunku o niższej wartości jest osobą raportowaną, raportująca instytucja finansowa, posiadająca w swojej dokumentacji jego aktualny adres zamieszkania ustalony w oparciu o dowód w postaci dokumentu, może traktować posiadacza indywidualnego rachunku jako rezydenta do celów podatkowych państwa uczestniczącego lub państwa trzeciego, w którym adres jest zlokalizowany.

2. W przypadku, gdy raportująca instytucja finansowa nie korzysta z aktualnego adresu zamieszkania zgodnie z ust. 1, jest obowiązana, w celu ustalenia rezydencji do celów podatkowych posiadacza rachunku, przeszukać elektronicznie posiadane dane, pod kątem następujących przesłanek:

- 1) identyfikacji posiadacza rachunku jako rezydenta państwa uczestniczącego lub państwa trzeciego;
- 2) aktualnego adresu korespondencyjnego lub adresu zamieszkania, w tym skrytki pocztowej, w państwie uczestniczącym lub państwie trzecim;
- 3) co najmniej jednego numeru telefonu w państwie uczestniczącym lub państwie trzecim i żadnego numeru telefonu w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) stałych zleceń przelewu środków na rachunek prowadzony w państwie uczestniczącym lub państwie trzecim, innych niż dotyczących rachunku depozytowego;
- 5) aktualnego, ważnego pełnomocnictwa lub upoważnienia do podpisu udzielonego osobie posiadającej adres w państwie uczestniczącym lub państwie trzecim;
- 6) polecenia przechowywania poczty lub adresu do doręczeń w państwie uczestniczącym lub państwie trzecim, pod warunkiem, że raportująca instytucja

finansowa nie dysponuje w dokumentacji żadnym innym adresem posiadacza rachunku.

3. W przypadku, gdy żadna z przesłanek wymienionych w ust. 2 nie zostanie ustalona w drodze wyszukiwania elektronicznego, raportująca instytucja finansowa nie jest obowiązana do podejmowania dodatkowych działań, chyba że wystąpi zmiana w okolicznościach powodująca powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek lub rachunek stanie się rachunkiem o wysokiej wartości.

4. W przypadku, gdy w wyniku wyszukiwania elektronicznego zostanie stwierdzona którakolwiek z przesłanek wymienionych w ust. 2 pkt 1-5 lub jeżeli wystąpi zmiana okoliczności powodująca powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek, raportująca instytucja finansowa kwalifikuje posiadacza rachunku jako rezydenta do celów podatkowych każdego państwa uczestniczącego lub państwa trzeciego, w odniesieniu do którego zostanie stwierdzona przesłanka, chyba że postanowi zastosować ust. 7, a jeden z wyjątków wymienionych w tym przepisie ma zastosowanie do tego rachunku.

5. W przypadku, gdy w wyniku wyszukiwania elektronicznego zostanie stwierdzone występowanie polecenia przechowywania poczty lub adresu do doręczeń, a w odniesieniu do danego posiadacza rachunku o niższej wartości nie zostanie stwierdzony żaden inny adres bądź przesłanka wymieniona w ust. 2 pkt 1-5, raportująca instytucja finansowa w celu ustalenia jego rezydencji dla celów podatkowych jest obowiązana przeprowadzić wyszukiwanie danych w dokumentacji papierowej zgodnie z art. 51 ust. 2 i 3 lub uzyskać oświadczenie posiadacza rachunku lub dowód w postaci dokumentu.

6. W przypadku gdy czynności podjęte na podstawie ust. 5 nie doprowadzą do ustalenia rezydencji do celów podatkowych posiadacza rachunku, raportująca instytucja finansowa zgłasza dany rachunek ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych jako rachunek nieudokumentowany.

7. Niezależnie od wystąpienia przesłanek określonych w ust. 2 raportująca instytucja finansowa nie jest obowiązana traktować posiadacza rachunku jako rezydenta państwa uczestniczącego lub państwa trzeciego, jeżeli:

- 1) informacje o posiadaczu rachunku zawierają aktualny adres korespondencyjny lub adres zamieszkania w tym państwie uczestniczącym lub państwie trzecim, co najmniej jeden numer telefonu w tym państwie i nie zawierają przy tym żadnego numeru telefonu w Rzeczypospolitej Polskiej, lub stałe zlecenia - w odniesieniu do rachunków finansowych innych niż rachunki depozytowe - przelewu środków na rachunek prowadzony w

państwie uczestniczącym lub państwie trzecim, a raportująca instytucja finansowa uzyskała lub wcześniej sprawdziła i posiada:

- a) oświadczenie posiadacza rachunku z państwa uczestniczącego lub państwa trzeciego miejsca rezydencji takiego posiadacza rachunku, wśród których nie ma danego państwa uczestniczącego lub państwa trzeciego,
 - b) dowód w postaci dokumentu wskazujący, że posiadacz rachunku nie jest osobą raportowaną;
- 2) informacje o posiadaczu rachunku zawierają aktualne, ważne pełnomocnictwo udzielone osobie posiadającej adres w tym państwie uczestniczącym lub państwie trzecim, a raportująca instytucja finansowa uzyskała lub wcześniej sprawdziła i posiada:
- a) oświadczenie posiadacza rachunku z państwa uczestniczącego lub państwa trzeciego miejsca rezydencji takiego posiadacza rachunku, wśród których nie ma danego państwa uczestniczącego lub państwa trzeciego, lub
 - b) dowód w postaci dokumentu określający, że posiadacz rachunku nie jest osobą raportowaną.

Art. 51. 1. W przypadku rachunków o wysokiej wartości raportująca instytucja finansowa jest obowiązana przeszukać elektronicznie posiadane dane, pod kątem wystąpienia przesłanek wymienionych w art. 50 ust. 2.

2. W przypadku gdy elektroniczne bazy danych raportującej instytucji finansowej zawierają pola umożliwiające wyszukiwanie wszystkich informacji, o których mowa w ust. 4, i jednocześnie zawierają wszystkie te informacje, dalsze wyszukiwanie danych w dokumentacji papierowej nie jest wymagane.

3. W przypadku, gdy elektroniczne bazy danych nie zawierają wszystkich informacji o których mowa w ust. 4, raportująca instytucja finansowa jest obowiązana do weryfikacji, pod kątem wystąpienia przesłanek wymienionych w art. 50 ust. 2, bieżących papierowych akt klienta, a w przypadku gdy nie są one zawarte w bieżących papierowych aktach klienta - następujących dokumentów powiązanych z rachunkiem i uzyskanych przez raportującą instytucję finansową w okresie ostatnich pięciu lat:

- 1) najnowszych dowodów w postaci dokumentów zgromadzonych w odniesieniu do danego rachunku;
- 2) najnowszej umowy otwarcia rachunku lub odpowiedniej dokumentacji;

- 3) najnowszej dokumentacji uzyskanej przez raportującą instytucję finansową na podstawie procedur z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu lub do innych celów określonych w przepisach prawa;
- 4) aktualnie obowiązującego pełnomocnictwa;
- 5) aktualnie obowiązującego stałego zlecenia przelewu środków, innego niż zlecenie w odniesieniu do rachunku depozytowego.

4. Raportująca instytucja finansowa nie jest obowiązana do wyszukiwania danych w dokumentacji papierowej, o której mowa w ust. 3, pod warunkiem, że posiadane przez nią dane, które można przeszukać elektronicznie, zawierają następujące informacje:

- 1) państwo rezydencji posiadacza rachunku;
- 2) adres miejsca zamieszkania posiadacza rachunku oraz jego adres korespondencyjny, znajdujące się aktualnie w dokumentach raportującej instytucji finansowej;
- 3) numer telefonu posiadacza rachunku, o ile taki jest i znajduje się aktualnie w dokumentach raportującej instytucji finansowej;
- 4) w przypadku rachunków finansowych innych niż rachunki depozytowe - istnienie stałych zleceń przelewu środków z rachunku na inny rachunek, w tym rachunek w innym oddziale raportującej instytucji finansowej lub innej instytucji finansowej;
- 5) istnienie aktualnego polecenia przechowywania poczty lub adresu do doręczeń w odniesieniu do danego posiadacza rachunku;
- 6) istnienie pełnomocnictwa lub upoważnienia do podpisywania dokumentów w odniesieniu do rachunku.

5. Raportująca instytucja finansowa, poza elektronicznym wyszukiwaniem danych oraz wyszukiwaniem danych w dokumentacji papierowej, o których mowa w ust. 1-3, traktuje jako raportowany rachunek każdy rachunek o wysokiej wartości przypisany do danego opiekuna klienta łącznie z wszelkimi rachunkami finansowymi połączonymi z takim rachunkiem o wysokiej wartości, jeżeli opiekun klienta dysponuje wiedzą, że posiadacz rachunku jest osobą raportowaną.

Art. 52. 1. W przypadku gdy w wyniku weryfikacji rachunków o wysokiej wartości dokonanej na podstawie art. 51:

- 1) nie zostanie stwierdzona żadna z przesłanek wymieniona w art. 50 ust. 2 i rachunek ten nie zostanie zidentyfikowany jako posiadany przez osobę raportowaną zgodnie z art. 51 ust. 5, raportująca instytucja finansowa nie jest obowiązana do podejmowania dalszych

działań, chyba że wystąpi zmiana okoliczności powodująca powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby tych przesłanek;

- 2) zostanie stwierdzone występowanie którejkolwiek z przesłanek wymienionych w art. 50 ust. 2 pkt 1-5 lub jeżeli wystąpi zmiana w okolicznościach powodująca powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek, raportująca instytucja finansowa kwalifikuje rachunek jako rachunek raportowany w odniesieniu do każdego państwa uczestniczącego lub państwa trzeciego, względem którego zostanie stwierdzone wystąpienie przesłanki, chyba że postanowi zastosować art. 50 ust. 7, a jeden z wyjątków wskazany w tym przepisie ma zastosowanie do tego rachunku;
- 3) zostanie stwierdzone występowanie polecenia przechowywania poczty lub adresu do doręczeń, a w odniesieniu do danego posiadacza rachunku nie zostanie ustalony żaden inny adres ani żadna z pozostałych przesłanek wymienionych w art. 50 ust. 2 pkt 1-5, raportująca instytucja finansowa jest obowiązana uzyskać oświadczenie danego posiadacza rachunku lub dowód w postaci dokumentu w celu ustalenia jednej lub większej liczby rezydencji do celów podatkowych danego posiadacza rachunku.

2. W przypadku gdy raportująca instytucja finansowa nie może uzyskać oświadczenia danego posiadacza rachunku lub dowodu w postaci dokumentu, o których mowa w ust. 1 pkt 3, jest obowiązana zgłosić dany rachunek ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych jako rachunek nieudokumentowany.

Art. 53. 1. W przypadku gdy istniejący rachunek indywidualny nie jest rachunkiem o wysokiej wartości na dzień 31 sierpnia 2016 r., lecz stanie się rachunkiem o wysokiej wartości według stanu na ostatni dzień następnego roku kalendarzowego, raportująca instytucja finansowa jest obowiązana przeprowadzić w odniesieniu do takiego rachunku procedury weryfikacyjne na podstawie art. 51 w ciągu roku kalendarzowego następującego po roku, w którym rachunek stał się rachunkiem o wysokiej wartości.

2. Jeżeli w wyniku weryfikacji, o której mowa w ust. 1, rachunek zostanie zidentyfikowany jako rachunek raportowany, raportująca instytucja finansowa przekazuje wymagane informacje o tym rachunku w odniesieniu do roku, w którym został on zidentyfikowany jako rachunek raportowany, oraz w latach kolejnych, chyba że posiadacz rachunku przestanie być osobą raportowaną.

3. Raportująca instytucja finansowa nie jest obowiązana do ponownego stosowania w następnych latach procedur weryfikacji na podstawie art. 51 ust. 1-4 wobec tego samego rachunku o wysokiej wartości, chyba że rachunek podlega zgłoszeniu jako rachunek

nieudokumentowany; w takim przypadku raportująca instytucja finansowa powinna stosować te procedury co roku do czasu, gdy taki rachunek przestanie być rachunkiem nieudokumentowanym.

4. W przypadku zmiany okoliczności dotyczących rachunku o wysokiej wartości, które powodują powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek, o których mowa w art. 50 ust. 2, raportująca instytucja finansowa traktuje ten rachunek jako rachunek raportowany w odniesieniu do każdego państwa uczestniczącego lub państwa trzeciego, względem którego zostanie stwierdzone wystąpienie przesłanki, chyba że postanowi zastosować art. 50 ust. 7, a jeden z wyjątków wymienionych w tym przepisie ma zastosowanie do tego rachunku.

Art. 54. 1. Raportująca instytucja finansowa obowiązana jest wprowadzić procedury w celu zapewnienia zidentyfikowania przez opiekuna klienta każdej zmiany okoliczności dotyczących danego rachunku, w tym w szczególności zmiany adresu do korespondencji.

2. W przypadku gdy opiekun klienta zostanie powiadomiony o nowym adresie do korespondencji posiadacza rachunku w państwie uczestniczącym lub państwie trzecim, raportująca instytucja finansowa jest obowiązana traktować nowy adres jako zmianę okoliczności, a jeżeli zdecyduje się zastosować art. 50 ust. 7, powinna uzyskać odpowiednią dokumentację od posiadacza rachunku.

Art. 55. Istniejący rachunek indywidualny, który został zidentyfikowany jako rachunek raportowany zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału jest traktowany jako rachunek raportowany we wszystkich kolejnych latach, chyba że posiadacz rachunku przestanie być osobą raportowaną.

Art. 56. Raportujące instytucje finansowe są obowiązane do zakończenia procedury identyfikacji rachunków raportowanych wśród istniejących rachunków raportowanych:

- 1) istniejących rachunków indywidualnych o wysokiej wartości - do dnia 31 sierpnia 2017 r.;
- 2) istniejących rachunków indywidualnych o niższej wartości - do dnia 31 sierpnia 2018 r.

Rozdział 6

Procedura należytej staranności wobec nowych rachunków indywidualnych

Art. 57. 1. W celu identyfikacji rachunków raportowanych wśród nowych rachunków indywidualnych raportująca instytucja finansowa jest obowiązana:

- 1) uzyskać, w trakcie procedur związanych z otwarciem rachunku, oświadczenie klienta, umożliwiające raportującej instytucji finansowej określenie rezydencji posiadacza rachunku do celów podatkowych;
- 2) potwierdzić prawidłowość takiego oświadczenia na podstawie informacji otrzymanych przez raportującą instytucję finansową w związku z otwarciem rachunku, w tym dokumentacji zgromadzonej na podstawie procedur z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 stanowi część dokumentacji wymaganej do założenia rachunku.

Art. 58. Jeżeli z oświadczenia, o którym mowa w art. 57 ust. 1, wynika, że posiadacz rachunku jest rezydentem do celów podatkowych państwa uczestniczącego lub państwa trzeciego, raportująca instytucja finansowa traktuje ten rachunek jako rachunek raportowany. W takim przypadku oświadczenie, o którym mowa w art. 57 ust. 1, musi zawierać TIN posiadacza rachunku nadany przez to państwo, z zastrzeżeniem art. 32 ust. 2 pkt 2, oraz datę urodzenia.

Art. 59. W przypadku wystąpienia zmiany okoliczności związanych z nowym rachunkiem indywidualnym, skutkującej ustaleniem przez raportującą instytucję finansową, że pierwotne oświadczenie posiadacza rachunku jest niepoprawne lub nierzetelne, instytucja ta nie uwzględnia pierwotnego oświadczenia posiadacza rachunku i powinna uzyskać ważne oświadczenie, które określa rezydencję posiadacza rachunku do celów podatkowych.

Rozdział 7

Procedura należytej staranności wobec istniejących rachunków podmiotów

Art. 60. 1. Istniejący rachunek podmiotów podlega weryfikacji zgodnie z procedurami określonymi w art. 61-63, zastrzeżeniem ust. 2.

2. Raportująca instytucja finansowa może postanowić, że istniejący rachunek podmiotów, którego łączne saldo lub wartość nie przekraczają na dzień 31 sierpnia 2016 r. kwoty 1 000 000 zł, nie podlega weryfikacji, identyfikacji ani raportowaniu jako rachunek raportowany do czasu, gdy jego łączne saldo lub wartość nie przekroczy tej kwoty według stanu na ostatni dzień kolejnych lat kalendarzowych.

Art. 61. 1. Istniejący rachunek podmiotów, inny niż ten, który został uznany przez raportującą instytucję finansową za rachunek niepodlegający weryfikacji, identyfikacji ani

raportowaniu na podstawie art. 60 ust. 2, raportująca instytucja finansowa jest obowiązana traktować jako rachunek raportowany, wyłącznie wówczas, gdy taki istniejący rachunek znajduje się w posiadaniu co najmniej jednego podmiotu będącego:

- 1) osobą raportowaną lub
- 2) pasywnym NFE kontrolowanym przez co najmniej jedną osobę kontrolującą będącą osobą raportowaną.

2. W celu ustalenia przesłanek, o których mowa w ust. 1, raportująca instytucja finansowa stosuje procedury określone w ust. 62-63.

Art. 62. 1. Dokonując określenia czy posiadacz rachunku podmiotu jest osobą raportowaną, raportująca instytucja finansowa dokonuje weryfikacji posiadanych informacji, w tym informacji pozyskanych do celów związanych z relacjami z klientem lub do innych celów określonych w przepisach prawa, łącznie z informacjami zgromadzonymi na podstawie procedur z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu.

2. Informacjami wskazującymi na rezydencję posiadacza rachunku w państwie uczestniczącym lub państwie trzecim są:

- 1) miejsce uzyskania zdolności prawnej,
- 2) miejsce rejestracji lub
- 3) adres.

3. Jeżeli posiadane informacje wskazują na rezydencję posiadacza rachunku w państwie uczestniczącym lub państwie trzecim, raportująca instytucja finansowa traktuje rachunek jako rachunek raportowany, chyba że uzyska od posiadacza rachunku oświadczenie lub na podstawie posiadanych informacji lub informacji dostępnych publicznie ustali, że posiadacz rachunku nie jest osobą raportowaną.

Art. 63. W celu ustalenia, czy posiadacz rachunku podmiotu, w tym podmiotu będącego osobą raportowaną, jest pasywnym NFE kontrolowanym przez co najmniej jedną osobę kontrolującą będącą osobą raportowaną, raportująca instytucja finansowa stosuje następujące wskazówki w kolejności najstosowniejszej do danych okoliczności:

- 1) w celu ustalenia, czy posiadacz rachunku jest pasywnym NFE, raportująca instytucja finansowa uzyskuje od posiadacza rachunku oświadczenie, chyba że posiadane przez nią lub publicznie dostępne informacje pozwalają racjonalnie stwierdzić, że posiadacz rachunku jest aktywnym NFE lub instytucją finansową, inną niż podmiot inwestujący

wskazany w art. 24 ust. 1 pkt 7 lit. b, niebędący instytucją finansową z państwa uczestniczącego;

- 2) w celu ustalenia osób kontrolujących posiadacza rachunku raportująca instytucja finansowa może opierać się na informacjach zgromadzonych i przechowywanych na podstawie procedur z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu;
- 3) w celu ustalenia, czy osoba kontrolująca pasywny NFE jest osobą raportowaną, raportująca instytucja finansowa może opierać się na:
 - a) informacjach zgromadzonych i przechowywanych na podstawie procedur z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu w przypadku istniejącego rachunku podmiotu znajdującego się w posiadaniu co najmniej jednego NFE, którego łączne saldo lub wartość nie przekracza kwoty 3 800 000 zł, lub
 - b) oświadczeniu posiadacza rachunku lub tej osoby kontrolującej z państwa uczestniczącego lub państwa trzeciego, w którym dana osoba kontrolująca jest rezydentem dla celów podatkowych.

Art. 64. W przypadku gdy raportująca instytucja finansowa uzyska informację lub ma powody sądzić, że oświadczenie posiadacza rachunku lub inna dokumentacja związana z istniejącym rachunkiem podmiotu są niepoprawne lub nierzetelne, raportująca instytucja finansowa jest obowiązana do ponownego określenia statusu rachunku zgodnie z procedurami określonymi w art. 62-63.

Art. 65. Raportujące instytucje finansowe są obowiązane do zakończenia identyfikacji rachunków raportowanych wśród istniejących rachunków podmiotów, których łączne saldo lub wartość:

- 1) przekraczają według stanu na dzień 31 sierpnia 2016 r. kwotę 1 000 000 zł - do dnia 31 sierpnia 2018 r.;
- 2) nie przekraczają na dzień 31 sierpnia 2016 r. kwoty 1 000 000 zł, ale przekraczają tę kwotę na dzień 31 grudnia któregośkolwiek z kolejnych lat - w ciągu roku kalendarzowego następującego po roku, w którym łączne saldo lub wartość przekroczy taką kwotę.

Rozdział 8

Procedura należytej staranności wobec nowych rachunków podmiotów

Art. 66. 1. Raportująca instytucja finansowa jest obowiązana traktować nowy rachunek podmiotu jako rachunek raportowany, gdy taki nowy rachunek znajduje się w posiadaniu co najmniej jednego podmiotu będącego:

- 1) osobą raportowaną lub
- 2) pasywnym NFE kontrolowanym przez co najmniej jedną osobę kontrolującą będącą osobą raportowaną.

2. W celu ustalenia przesłanek, o których mowa w ust. 1, raportująca instytucja finansowa stosuje procedury określone w art. 67-68.

Art. 67. 1. W celu określenia, czy posiadacz rachunku podmiotu jest osobą raportowaną raportująca instytucja finansowa jest obowiązana:

- 1) uzyskać, w trakcie procedur związanych z otwarciem rachunku, oświadczenie posiadacza rachunku umożliwiające raportującej instytucji finansowej ustalenie rezydencji posiadacza rachunku dla celów podatkowych, oraz
- 2) potwierdzić prawidłowość takiego oświadczenia na podstawie informacji otrzymanych przez raportującą instytucję finansową w związku z otwarciem rachunku, w tym dokumentacji zgromadzonej na podstawie procedur z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu.

2. Jeżeli dany podmiot weryfikowany zgodnie z procedurami należytej staranności poświadczy, że nie ma rezydencji do celów podatkowych, raportująca instytucja finansowa może, w celu ustalenia rezydencji posiadacza rachunku, przyjąć adres głównego miejsca prowadzenia działalności podmiotu.

3. Jeżeli z oświadczenia wynika, że posiadacz rachunku jest rezydentem w państwie uczestniczącym lub państwie trzecim, raportująca instytucja finansowa traktuje ten rachunek jako rachunek raportowany, chyba że na podstawie posiadanych lub dostępnych publicznie informacji ustali, że posiadacz rachunku nie jest osobą raportowaną w odniesieniu do takiego państwa.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 stanowi część dokumentacji wymaganej do założenia rachunku.

Art. 68. W celu określenia, czy posiadacz rachunku podmiotu, w tym podmiotu będącego osobą raportowaną, jest pasywnym NFE kontrolowanym przez co najmniej jedną

osobę kontrolującą będącą osobą raportowaną, raportująca instytucja finansowa stosuje następujące wskazówki w kolejności najstosowniejszej do danych okoliczności:

- 1) w celu ustalenia, czy posiadacz rachunku jest pasywnym NFE, raportująca instytucja finansowa opiera się na oświadczeniu posiadacza rachunku, chyba że posiada lub publicznie dostępne są informacje, na podstawie których może stwierdzić, że posiadacz rachunku jest aktywnym NFE lub instytucją finansową inną niż podmiot inwestujący opisany w art. 24 ust. 1 pkt 7 lit. b, niebędący instytucją finansową z państwa uczestniczącego;
- 2) w celu ustalenia osób kontrolujących posiadacza rachunku raportująca instytucja finansowa może opierać się na informacjach zgromadzonych i przechowywanych na podstawie procedur z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu;
- 3) w celu ustalenia, czy osoba kontrolująca pasywny NFE jest osobą raportowaną, raportująca instytucja finansowa może opierać się na oświadczeniu posiadacza rachunku lub takiej osoby kontrolującej.

Rozdział 9

Kontrola raportujących instytucji finansowych

Art. 69. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, zwany dalej „kontrolującym”, przeprowadza kontrolę wykonywania przez raportującą instytucję finansową, zwaną dalej „kontrolowanym” obowiązków w zakresie automatycznej wymiany informacji o rachunkach raportowanych, zwaną dalej „kontrolą”.

2. Celem kontroli jest w szczególności ustalenie, czy raportująca instytucja finansowa wywiązuje się z obowiązków określonych w rozdziale 2.

Art. 70. 1. W toku kontroli kontrolujący uprawniony jest w szczególności do żądania udostępniania akt, ksiąg i wszelkiego rodzaju dokumentów związanych z przedmiotem kontroli oraz do sporządzania z nich odpisów, kopii, wyciągów, notatek, wydruków i udokumentowanego pobierania danych w formie elektronicznej, w tym objętych tajemnicą, z wyłączeniem dokumentów i materiałów zawierających informacje niejawne.

2. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, oznacza się klauzulą „Tajemnica skarbową”, a jego przekazanie następuje w trybie przewidzianym dla dokumentów zawierających informacje niejawne o klauzuli „zastrzeżone” w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych.

3. Występując z żądaniem, o którym mowa w ust. 1, kontrolujący jest obowiązany zwracać szczególną uwagę na zasadę wzajemnego zaufania między instytucjami finansowymi a ich klientami.

Art. 71. 1. Z czynności kontrolnych sporządza się protokół kontroli. Kontrolowany, który nie zgadza się z ustaleniami protokołu, może w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia przedstawić zastrzeżenia lub wyjaśnienia, wskazując równocześnie stosowne dowody.

2. Kontrolujący jest obowiązany rozpatrzyć zastrzeżenia, o których mowa w ust. 1, i w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania zawiadomić kontrolowanego o sposobie ich załatwienia, wskazując w szczególności, które zastrzeżenia nie zostały uwzględnione, wraz z uzasadnieniem faktycznym i prawnym.

3. W przypadku niezłożenia wyjaśnień lub zastrzeżeń w terminie określonym w ust. 1, przyjmuje się, że kontrolowany nie kwestionuje ustaleń kontroli.

4. Kontrola kończy się wynikiem kontroli w dniu jego doręczenia. Wynik kontroli sporządza się na podstawie protokołu kontroli, zastrzeżeń lub wyjaśnień oraz zawiadomienia o sposobie ich załatwienia.

5. Wynik kontroli zawiera:

- 1) oznaczenie organu;
- 2) oznaczenie kontrolowanego;
- 3) datę wydania;
- 4) podstawę prawną;
- 5) opis przebiegu kontroli;
- 6) końcowe ustalenia i wnioski zawierające informację o stwierdzeniu nieprawidłowości albo ich braku;
- 7) wskazanie terminu usunięcia nieprawidłowości, jeżeli zostały stwierdzone;
- 8) podpis osoby upoważnionej, z podaniem jej imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego, a jeżeli wynik kontroli został wydany w formie dokumentu elektronicznego - kwalifikowany podpis elektroniczny.

6. Termin, o którym mowa w ust. 5 pkt 7, nie może być krótszy niż 1 miesiąc i dłuższy niż 6 miesięcy, licząc od dnia doręczenia wyniku kontroli.

7. Kontrolowany jest obowiązany poinformować organ kontrolujący o sposobie usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości lub przyczynach ich nieusunięcia bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 14 dni od dnia upływu terminu wyznaczonego na ich usunięcie.

Art. 72. 1. W przypadkach wystąpienia uchybień lub nieprawidłowości, których wyjaśnienie nie wymaga przeprowadzenia kontroli, instytucja finansowa, na pisemne żądanie ministra właściwego do spraw finansów publicznych, jest obowiązana do udzielenia informacji niezbędnych do ich wyjaśnienia.

2. W żądaniu, o którym mowa w ust. 1, określa się zakres żądanych informacji oraz termin ich przekazania nie krótszy niż 14 dni od dnia otrzymania żądania.

3. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, oznacza się klauzulą: „Tajemnica skarbowa”, a jego przekazanie następuje w trybie przewidzianym dla dokumentów zawierających informacje niejawne o klauzuli „zastrzeżone”.

Art. 73. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio przepisy działu IV rozdziału 1, z wyłączeniem art. 127 i art. 128, rozdziału 2, rozdziału 3, z wyłączeniem art. 133 i art. 133a, rozdziału 3a, rozdziału 4, z wyłączeniem art. 139, rozdziałów 5, 6, 9–11, 14, 16, 22 i 23 oraz przepisy działu VI z wyłączeniem art. 281, art. 282a, art. 291 i art. 292 ustawy – Ordynacja podatkowa.

DZIAŁ IV

Automatyczna wymiana informacji o interpretacjach indywidualnych i decyzjach w sprawach cen transakcyjnych

Art. 74. Ilekroć w niniejszym dziale jest mowa o:

- 1) podmiocie krajowym – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, mającą miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, powiązaną w rozumieniu art. 25 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych lub art. 11 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych z innym podmiotem oraz zagraniczny zakład w rozumieniu tych przepisów, położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) podmiocie zagranicznym – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, mającą miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, powiązaną w rozumieniu art. 25 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych lub art. 11 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych z innym podmiotem oraz zagraniczny zakład w rozumieniu tych przepisów, położony poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

- 3) podatkowej grupie kapitałowej – rozumie się przez to grupę, o której mowa w art. 1a ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych;
- 4) międzynarodowej umowie podatkowej – rozumie się przez to umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, inną ratyfikowaną umowę międzynarodową, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, lub inną umowę międzynarodową, której stroną jest Unia Europejska;
- 5) interpretacji indywidualnej – rozumie się przez to interpretację indywidualną, o której mowa w art. 14b ustawy – Ordynacja podatkowa, w tym zmianę, stwierdzenie wygaśnięcia lub uchylenie interpretacji indywidualnej, o których mowa w art. 14e § 1 pkt 1, 3 i 4 ustawy – Ordynacja podatkowa, która została wydana w zakresie zdarzenia przyszłego lub przed wystąpieniem skutków podatkowych związanych ze zdarzeniem, któremu odpowiada stan faktyczny;
- 6) decyzji w sprawie cen transakcyjnych – rozumie się przez to decyzję, o której mowa w art. 20a § 3, art. 20i § 6, art. 20k § 1 lub art. 20l § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa.

Art. 75. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje, w drodze automatycznej wymiany, właściwemu organowi państwa członkowskiego informacje o wydanych interpretacjach indywidualnych lub decyzjach w sprawach cen transakcyjnych, dotyczących:

- 1) w przypadku interpretacji indywidualnych - transakcji, zespołu transakcji lub innych zdarzeń, jeżeli:
 - a) nie wszystkie z uczestniczących osób prawnych, jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej lub osób fizycznych mają siedzibę, zarząd lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) strona transakcji lub zespołu transakcji prowadzi działalność gospodarczą na terytorium innego państwa za pośrednictwem zagranicznego zakładu, a transakcja, transakcje lub inne zdarzenia stanowią część lub całość działalności gospodarczej zagranicznego zakładu,
 - c) mają skutki transgraniczne.
- 2) w przypadku decyzji w sprawach cen transakcyjnych – transakcji, zespołu transakcji lub innych zdarzeń zachodzących pomiędzy podmiotem krajowym a podmiotem zagranicznym.

2. Transakcja lub zespół transakcji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, obejmują w szczególności:

- 1) istnienie zagranicznego zakładu,
- 2) obliczanie wartości dla celów amortyzacji składnika aktywów, nabytego od powiązanego podmiotu zagranicznego,
- 3) dokonywanie inwestycji, dostawę towarów, świadczenie usług, finansowanie, wykorzystanie rzeczowych środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych - przy czym transakcja lub zespół transakcji nie musi bezpośrednio dotyczyć osoby prawnej, jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej lub osoby fizycznej otrzymującej interpretację indywidualną.

4. Informacje, o których mowa w ust. 1, zawierają:

- 1) dane identyfikacyjne osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, a w przypadkach gdy podmiot należy do podatkowej grupy kapitałowej, również dane identyfikacyjne tej grupy;
- 2) datę wydania interpretacji indywidualnej lub decyzji w sprawie cen transakcyjnych;
- 3) datę rozpoczęcia okresu obowiązywania decyzji w sprawie cen transakcyjnych, a w przypadku interpretacji indywidualnej datę jej doręczenia;
- 4) datę zakończenia okresu obowiązywania decyzji w sprawie cen transakcyjnych;
- 5) rodzaj interpretacji indywidualnej lub decyzji w sprawie cen transakcyjnych;
- 6) wartość transakcji lub zespołu transakcji, wskazaną w decyzji w sprawie cen transakcyjnych, a w przypadku interpretacji indywidualnej, wartość transakcji lub zespołu transakcji, jeżeli wartość ta została wskazana;
- 7) wskazanie innych państw członkowskich, których może dotyczyć interpretacja indywidualna albo decyzja w sprawie cen transakcyjnych;
- 8) wskazanie osób prawnych lub jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, w innych niż Rzeczypospolita Polska państwach członkowskich, na których obowiązki podatkowe mogą mieć wpływ transakcje, zespół transakcji lub inne zdarzenia objęte interpretacją indywidualną lub decyzją w sprawie cen transakcyjnych, jeżeli takie osoby prawne lub jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej mogą być zidentyfikowane na podstawie informacji posiadanych przez organ dokonujący wymiany;
- 9) streszczenie interpretacji indywidualnej, w tym opis stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego, lub streszczenie decyzji w sprawie cen transakcyjnych, w szczególności wskazanie rodzaju i przedmiotu transakcji lub zespołu transakcji lub innych zdarzeń objętych decyzją;

- 10) streszczenie opisu kryteriów wyboru metody ustalania cen transakcyjnych – w przypadku decyzji w sprawie cen transakcyjnych;
- 11) wskazanie wybranej metody i algorytmu kalkulacji ceny transakcyjnej – w przypadku decyzji w sprawie cen transakcyjnych;
- 12) wskazanie czy źródłem przekazywanych informacji jest decyzja w sprawie cen transakcyjnych czy wniosek wszczynający postępowania w sprawie cen transakcyjnych, o którym mowa w art. 79 ust. 3.

5. Opis, o którym mowa w ust. 4 pkt 9, sporządza się w sposób nieprowadzący do ujawnienia tajemnicy handlowej, przemysłowej lub zawodowej lub procesu produkcyjnego, lub do ujawnienia informacji, które byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym

6. Informacje, o których mowa w ust. 1, przekazywane są w terminie:

- 1) do końca trzeciego kwartału roku kalendarzowego – w przypadku interpretacji indywidualnych lub decyzji w sprawach cen transakcyjnych wydanych w pierwszym lub drugim kwartale roku kalendarzowego,
- 2) do końca pierwszego kwartału roku kalendarzowego – w przypadku interpretacji indywidualnych lub decyzji w sprawach cen transakcyjnych wydanych w trzecim lub czwartym kwartale poprzedniego roku kalendarzowego.

Art. 76. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje Komisji w drodze automatycznej wymiany informacje, o których mowa w art. 75 ust. 4 pkt 2-7 i 11- 12, w terminie określonym w art. 75 ust. 6.

Art. 77. Automatycznej wymianie informacji nie podlegają interpretacje dotyczące wyłącznie indywidualnej sprawy osoby fizycznej.

Art. 78. Automatyczna wymiana informacji w odniesieniu do interpretacji indywidualnych i decyzji w sprawach cen transakcyjnych odbywa się za pomocą standardowego formularza, o którym mowa w art. 20 ust. 5 Dyrektywy 2011/16/UE, zgodnie z mającymi zastosowanie ustaleniami praktycznymi, przyjętymi na podstawie art. 21 tej Dyrektywy.

Art. 79. 1. Automatycznej wymianie informacji nie podlegają informacje, o których mowa w art. 75 ust. 4 i art. 76, o decyzjach w sprawach cen transakcyjnych, wydanych w przypadkach, o których mowa w art. 20b ustawy – Ordynacja podatkowa, gdy władzą podatkową właściwą dla podmiotu zagranicznego powiązanego z podmiotem krajowym jest władza podatkowa państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, jeżeli

międzynarodowa umowa podatkowa zawarta z tym państwem nie zezwala na ujawnienie takich informacji podmiotom niebędącym stroną takiej umowy, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Wymianie informacji, na podstawie art. 17, podlegają informacje, o których mowa w art. 75 ust. 4 i art. 76, o decyzjach w sprawach cen transakcyjnych, wydanych w przypadkach, o których mowa w art. 20b ustawy – Ordynacja podatkowa, gdy władzą podatkową właściwą dla podmiotu zagranicznego powiązanego z podmiotem krajowym jest władza podatkowa z państwa trzeciego niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, jeżeli międzynarodowa umowa podatkowa zawarta z tym państwem zezwala na ujawnienie takich informacji, a właściwa władza danego państwa trzeciego wyrazi zgodę na ich ujawnienie.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje informacje w zakresie określonym w art. 75 ust. 4 i art. 76, wynikające z wniosku wszczynającego postępowanie w sprawie cen transakcyjnych.

DZIAŁ V

Automatyczna wymiana informacji podatkowych o jednostkach wchodzących w skład grupy podmiotów

Art. 80. Ilekroć w niniejszym dziale jest mowa o:

- 1) grupie podmiotów – rozumie się przez to każdą grupę kapitałową w rozumieniu przepisów o rachunkowości:
 - a) dla której sporządzane jest skonsolidowane sprawozdanie finansowe,
 - b) w której skład wchodzi co najmniej dwie jednostki mające siedzibę lub zarząd w różnych państwach lub terytoriach albo jednostkę, która posiada siedzibę lub zarząd w jednym państwie lub terytorium, ale prowadzi działalność przez zagraniczny zakład położony w innym państwie lub terytorium,
 - c) której skonsolidowane przychody przekroczyły w poprzednim roku obrotowym równowartość 750 000 000 euro, przeliczaną po średnim kursie ogłaszającym przez Narodowy Bank Polski, obowiązującym w ostatnim dniu roboczym roku obrotowego poprzedzającego sprawozdawczy rok obrotowy;
- 2) jednostkach wchodzących w skład grupy podmiotów – rozumie się przez to:
 - a) jednostkę dominującą, jednostki zależne oraz pozostałe jednostki podporządkowane objęte skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym, lub które byłyby objęte takim sprawozdaniem, gdyby udziały w takich jednostkach były przedmiotem obrotu na rynku regulowanym,

- b) każdą jednostkę, która nie jest objęta skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym wyłącznie z uwagi na kryterium wielkości lub istotności,
 - c) zagraniczny zakład każdej jednostki wskazanej w lit. a lub b, pod warunkiem, że jednostka ta sporządza samodzielne sprawozdanie finansowe dla takiego zakładu dla celów sprawozdawczości finansowej, nadzorczej, podatkowej lub dla celów wewnętrznej kontroli zarządczej;
- 3) jednostkę raportującą – rozumie się przez to jednostkę wchodzącą w skład grupy podmiotów, zobowiązaną do przekazania w państwie lub terytorium, w którym posiada siedzibę lub zarząd lub w państwie lub terytorium, w którym prowadzi działalność przez zagraniczny zakład, informacji o jednostkach wchodzących w skład grupy podmiotów, zwanej dalej „informacją o grupie podmiotów”, w imieniu tej grupy;
- 4) jednostce dominującej – rozumie się przez to:
- a) jednostkę wchodzącą w skład grupy podmiotów, która posiada, bezpośrednio lub pośrednio, taką część udziałów w co najmniej jednej jednostce wchodzącej w skład grupy podmiotów, że zgodnie z zasadami rachunkowości przyjętymi w państwie lub terytorium, w której posiada siedzibę lub zarząd, ma obowiązek sporządzać skonsolidowane sprawozdania finansowe albo miałyby taki obowiązek, gdyby jej udziały kapitałowe były przedmiotem obrotu na rynku regulowanym w tym państwie lub terytorium, oraz
 - b) nie istnieje żadna inna jednostka wchodząca w skład tej grupy podmiotów, która posiadałaby bezpośrednio lub pośrednio udziały, o których mowa w lit. a, w tej jednostce;
- 5) roku obrotowym – rozumie się przez to rok obrotowy w rozumieniu przepisów o rachunkowości, za który jednostka dominująca grupy podmiotów sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe;
- 6) sprawozdawczym roku obrotowym – rozumie się przez to rok obrotowy, za który sporządzane jest roczne skonsolidowane sprawozdanie finansowe w odniesieniu do którego dane przedstawiane są w informacji o jednostkach wchodzących w skład grupy podmiotów, zwanej dalej „informacją o grupie podmiotów”;
- 7) skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym – rozumie się przez to skonsolidowane sprawozdanie finansowe w rozumieniu przepisów o rachunkowości;

- 8) kwalifikującej umowie między właściwymi organami – rozumie się przez to wielostronną umowę międzynarodową pomiędzy właściwymi organami dotyczącą wymiany informacji o grupach podmiotów;
- 9) umowie międzynarodowej – rozumie się przez to Konwencję o Wzajemnej Pomocy Administracyjnej w Sprawach Podatkowych, każdą dwustronną lub wielostronną konwencję podatkową lub każdą umowę o wymianie informacji w sprawach podatkowych, której stroną jest Rzeczpospolita Polska i która stanowi podstawę do wymiany informacji podatkowych pomiędzy państwami lub terytoriami;
- 10) wyznaczonej jednostce – rozumie się przez to jednostkę wchodzącą w skład grupy podmiotów, wyznaczoną przez tę grupę jako jedyną jednostkę zastępującą jednostkę dominującą w zakresie obowiązku przekazania informacji o grupie podmiotów, w imieniu tej grupy, w państwie lub terytorium, w którym posiada siedzibę lub zarząd lub w państwie lub terytorium, w którym prowadzi działalność przez zagraniczny zakład, w przypadku gdy spełniony jest jeden z warunków, których mowa w art. 82 ust. 1.

Art. 81. Jednostka dominująca wchodząca w skład grupy podmiotów, posiadająca siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przekazuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej informację o grupie podmiotów, utworzoną na podstawie wzoru dokumentu elektronicznego zamieszczonego w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w terminie 12 miesięcy od dnia zakończenia sprawozdawczego roku obrotowego.

Art. 82. 1. Jednostka wchodząca w skład grupy podmiotów, niebędąca jednostką dominującą, która posiada siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub posiada siedzibę lub zarząd poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ale prowadzi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność przez zagraniczny zakład, przekazuje informację o grupie podmiotów za sprawozdawczy rok obrotowy, na zasadach określonych w art. 81, pod warunkiem, że:

- 1) jednostka dominująca tej grupy podmiotów nie ma obowiązku przekazania informacji o grupie podmiotów za ten sprawozdawczy rok obrotowy w państwie lub terytorium, w którym ma siedzibę lub zarząd, lub
- 2) właściwe organy państwa lub terytorium, w którym jednostka dominująca tej grupy podmiotów posiada siedzibę lub zarząd, zawarły obowiązującą umowę międzynarodową, ale nie zawarły kwalifikującej umowy między właściwymi organami,

której stroną jest Rzeczpospolita Polska, w terminie 12 miesięcy od dnia zakończenia tego sprawozdawczego roku obrotowego, lub

- 3) państwo lub terytorium, w którym siedzibę lub zarząd ma jednostka dominująca tej grupy podmiotów zawiesiło automatyczną wymianę informacji o grupach podmiotów z powodów innych niż dopuszczone na mocy postanowień kwalifikującej umowy między właściwymi organami lub stale nie wywiązywało się z automatycznego przekazywania Rzeczpospolitej Polskiej posiadanych przez nią informacji o grupach podmiotów, w których skład wchodzi jednostki posiadające siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczpospolitej Polskiej lub prowadzące na terytorium Rzeczpospolitej Polskiej działalność przez zagraniczny zakład i powiadomiono o tym fakcie tę jednostkę dominującą.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy:

- 1) grupa podmiotów wyznaczyła inną jednostkę wchodzącą w skład grupy podmiotów, o której mowa w ust. 1, posiadającą siedzibę lub zarząd w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska lub prowadzącą działalność w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska przez zagraniczny zakład - do przekazania informacji o grupie podmiotów za sprawozdawczy rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1 oraz która powiadomiła to państwo członkowskie, że jest jednostką wyznaczoną do przekazania informacji o grupie podmiotów, albo
- 2) grupa podmiotów wyznaczyła inną jednostkę wchodzącą w skład grupy podmiotów, o której mowa w ust. 1, posiadającą siedzibę lub zarząd w państwie lub terytorium spoza Unii Europejskiej lub prowadzącą działalność w państwie lub terytorium spoza Unii Europejskiej przez zagraniczny zakład - do przekazania informacji o grupie podmiotów za sprawozdawczy rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1, pod warunkiem, że:
 - a) państwo lub terytorium spoza Unii Europejskiej w którym siedzibę lub zarząd lub zagraniczny zakład ma ta jednostka wymaga przekazania informacji o grupie podmiotów za ten sprawozdawczy rok obrotowy oraz zawarła kwalifikującą umowę między właściwymi organami, której stroną jest Rzeczpospolita Polska w terminie 12 miesięcy od dnia zakończenia tego sprawozdawczego roku obrotowego,
 - b) państwo lub terytorium spoza Unii Europejskiej w którym siedzibę lub zarząd lub zagraniczny zakład ma ta jednostka nie powiadomiła Rzeczpospolitej Polskiej o okolicznościach, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 3 oraz zostało powiadomione

przez tę jednostkę, że została ona wyznaczona przez grupę podmiotów do przekazania informacji o grupie podmiotów w terminie 12 miesięcy od dnia zakończenia tego sprawozdawczego roku obrotowego;

- c) jednostka, o której mowa w ust. 1 przekazała powiadomienie, o którym mowa w art. 84

- a wyznaczona jednostka zgodnie z pkt 1 lub 2 zgromadzi wszystkie dane wymagane informacją o grupie podmiotów.

Art. 83. W przypadku gdy, jednostka wchodząca w skład grupy podmiotów, o której mowa w art. 82, nie otrzyma od jednostki dominującej grupy podmiotów, wszystkich danych wymaganych informacją o grupie podmiotów, informację tę przekazuje z uwzględnieniem danych jakie znajdują się w jej posiadaniu lub zebranych w tym celu oraz powiadamia o tym fakcie w informacji o grupie podmiotów.

Art. 84. Jednostka wchodząca w skład grupy podmiotów, która posiada siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub posiada siedzibę lub zarząd poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ale prowadzi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność przez zagraniczny zakład, powiadamia, że:

- 1) jest jednostką dominującą albo wyznaczoną jednostką albo inną jednostką, składającą informację o grupie podmiotów, zgodnie z art. 82 ust. 1, albo
- 2) wskazuje jednostkę raportującą wraz z podaniem państwa lub terytorium w którym zostanie przekazana informacja o grupie podmiotów

- najpóźniej w ostatnim dniu sprawozdawczego roku obrotowego danej grupy podmiotów.

Art. 85. 1. Informacja o grupie podmiotów zawiera:

- 1) dane identyfikacyjne jednostek wchodzących w skład grupy podmiotów;
- 2) informacje dotyczące wielkości osiągniętych przychodów, zrealizowanego zysku (straty) przed opodatkowaniem, zapłaconego podatku dochodowego, należnego podatku dochodowego, kapitału podstawowego, niepodzielonego zysku z lat ubiegłych, liczby pracowników, aktywów rzeczowych (trwałych i obrotowych), innych niż środki pieniężne i ich odpowiedniki, rodzaju działalności jednostek wchodzących w skład grupy podmiotów - z podziałem na państwa lub terytoria;
- 3) dodatkowe informacje lub wyjaśnienia dotyczące danych przedstawionych w informacji o grupie podmiotów.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, wykorzystane są w celach analizy ryzyka zaniżenia dochodu do opodatkowania w obszarze cen transakcyjnych oraz innych analiz ekonomicznych lub statystycznych.

Art. 86. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wzór powiadomienia, o którym mowa w art. 84, w celu ułatwienia przekazywania poprawnych informacji.

Art. 87. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych przekazywanych w informacji o grupie podmiotów, uwzględniając treść ustaleń w tym zakresie podjętych przez OECD.

Art. 88. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje w drodze automatycznej wymiany otrzymane informacje o grupach podmiotów, na podstawie art. 81 i 82:

- 1) właściwym organom państw członkowskich,
 - 2) właściwym organom państw lub terytoriów, które są stroną kwalifikującej umowy między właściwymi organami
- w których państwach lub terytoriach, zgodnie z otrzymanymi informacjami, co najmniej jedna jednostka wchodząca w skład grupy podmiotów posiada siedzibę lub zarząd lub prowadzi działalność przez zagraniczny zakład.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, przekazywane są za pomocą środków komunikacji elektronicznej w terminie 15 miesięcy od ostatniego dnia sprawozdawczego roku obrotowego grupy podmiotów, której dotyczy informacja o grupie podmiotów.

DZIAŁ VI

Kary pieniężne

Art. 89. Raportująca instytucja finansowa, która:

- 1) nie dopełnia obowiązku weryfikacji rachunków raportowanych, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 1;
- 2) nie dopełnia obowiązku identyfikacji rachunków raportowanych, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 2;
- 3) nie dopełnia obowiązku utrwalania czynności, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 3;
- 4) nie dopełnia obowiązku gromadzenia i utrwalenia dokumentacji, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 4;

- 5) nie dopełnia obowiązku przekazania informacji o rachunkach raportowanych, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 5;
- 6) dokonuje czynności, o których mowa w pkt 1 - 5, niezgodnie z procedurami sprawozdawczymi i procedurami należytej staranności;
- 7) nie dopełnia obowiązku usunięcia w terminie nieprawidłowości stwierdzonych w wyniku kontroli obowiązków w zakresie automatycznej wymiany informacji o rachunkach raportowanych, o który mowa w art. 71 ust. 4

podlega karze pieniężnej.

Art. 90. 1. Jednostka wchodząca w skład grupy podmiotów, która:

- 1) mimo obowiązku wynikającego z art. 81 lub 82, nie przekazała informacji o grupie podmiotów lub przekazała tę informację, lecz nie przekazała wszystkich danych przez nią wymaganą, lub
- 2) nie przekazała powiadomienia, o którym mowa w art. 84,

podlega karze pieniężnej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, karze pieniężnej za nieprzekazanie wszystkich danych wymaganych informacją o grupie podmiotów, podlega wyłącznie jednostka dominująca lub wyznaczona jednostka.

Art. 91. 1. Karę pieniężną nakłada minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze decyzji, w wysokości nie większej niż 1 000 000 zł.

2. Ustalając wysokość kary pieniężnej, minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględnia rodzaj i zakres naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu, na który nakładana jest kara pieniężna oraz jego możliwości finansowe.

3. W przypadku stwierdzenia w toku kontroli obowiązków w zakresie automatycznej wymiany informacji o rachunkach raportowanych więcej niż jednego naruszenia, o którym mowa w art. 89, możliwe jest nałożenie tylko jednej kary pieniężnej.

4. Kara pieniężna stanowi dochód budżetu państwa.

5. Postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej toczy się na podstawie przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23).

6. Kary pieniężne podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

7. W sprawach nieuregulowanych do kary pieniężnej stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy – Ordynacja podatkowa.

DZIAŁ VII

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Rozdział 1

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 92. W ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 30a:

a) uchyla się ust. 10;

b) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Kwoty zryczałtowanego podatku obliczonego od przychodów (dochodów), o których mowa w ust. 1 pkt 1-5, uzyskanych poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej oraz kwotę podatku zapłaconego za granicą, o której mowa w ust. 9, podatnicy są obowiązani wykazać w zeznaniu podatkowym, o którym mowa w art. 45 ust. 1 lub 1a.”;

2) w art. 30b uchyla się ust. 5c i 8;

3) w art. 42 uchyla się ust. 7;

4) uchyla się rozdział 7a.

Art. 93. W ustawie podatku dochodowym od osób prawnych wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 26 uchyla się ust. 3aa;

2) w art. 27:

a) uchyla się ust. 6;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Wyrażone w euro wielkości, o których mowa w ust. 5, przelicza się na walutę polską po średnim kursie ogłaszanych przez Narodowy Bank Polski, obowiązującym w ostatnim dniu roboczym roku podatkowego poprzedzającego rok podatkowy, za który jest składane sprawozdanie, o którym mowa w ust. 5”;

c) uchyla się ust. 9.

Art. 94. W ustawie – Ordynacja podatkowa wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 82 uchyla się § 3 i 4;

2) art. 154c otrzymuje brzmienie:

„Art. 154c. Pisma obcych władz są doręczane z zachowaniem zasady wzajemności.”;

3) w art. 184:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W żądaniu określa się zakres informacji, okres, którego informacje mają dotyczyć oraz termin ich przekazania.”;

b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Żądanie, o którym mowa w § 1, oznacza się klauzulą: "Tajemnica skarbowa", a jego przekazanie następuje w trybie przewidzianym dla dokumentów zawierających informacje niejawne o klauzuli "zastrzeżone”;

4) w art. 275 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Do informacji, o których mowa w § 2 i 3, przepis art. 184 § 2a stosuje się odpowiednio.”;

5) w art. 293 § 2 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem oraz dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) aktach dokumentujących kontrolę obowiązków w zakresie automatycznej wymiany informacji o rachunkach raportowanych, o której mowa w rozdziale 9 działu III ustawy z dnia ... o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami (Dz. U. ...).”;

6) w art. 295 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pracownikowi załatwiającemu sprawę, jego przełożonemu oraz organom, o których mowa w art. 4 i 8 ustawy z dnia ... o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami, właściwym w zakresie wymiany informacji podatkowych.”;

7) po art. 295a dodaje się art. 295b w brzmieniu:

„Art. 295b. W toku kontroli obowiązków w zakresie automatycznej wymiany informacji o rachunkach raportowanych, o której mowa w rozdziale 9 działu III ustawy z dnia ... o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami dostęp do akt przysługuje pracownikowi załatwiającemu sprawę, jego przełożonemu oraz organom właściwym w sprawach dotyczących tej kontroli.”;

8) w art. 296 w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) określone w ustawie z dnia ... o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami, uzyskane od obcych państw, pochodzące z banków oraz innych instytucji finansowych,”;

9) w art. 297 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W przypadkach, o których mowa w § 1, akta spraw są oznaczane oraz przekazywane w sposób przewidziany w art. 184 § 2a.”;

10) art. 297a otrzymuje brzmienie:

„Art. 297a. § 1. Informacje podatkowe uzyskane od obcych państw lub akta zawierające takie informacje, są udostępniane organom wymienionym w art. 297, innym niż wymienione w tym przepisie organom podatkowym, a także pracownikom wywiadu skarbowego, gdy toczące się przed tym organem postępowanie lub czynności wykonywane przez ten organ są związane z prawidłowym określaniem podstaw opodatkowania i wysokości zobowiązania podatkowego lub wymiarem innych należności, których dochodzenie, zgodnie z przepisami o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, jest możliwe na wniosek obcego państwa.

§ 2. Udostępnienie informacji dla celów innych niż wymienione w § 1 wymaga uzyskania zgody obcego państwa, od którego otrzymano informacje.

§ 3. Przepis § 1 stosuje się także do udostępniania danych zawartych w informacjach podatkowych, uzyskanych od banków oraz innych instytucji finansowych na podstawie ustawy z dnia ... o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami, a także akt dokumentujących kontrolę obowiązków w zakresie automatycznej wymiany informacji o rachunkach raportowanych, o której mowa w tej ustawie.

§ 4. Akta i dokumenty zawierające informacje o których mowa w ust. 1 i 3, oznacza się klauzulą: „Tajemnica skarbowa”, a ich przekazanie następuje w trybie przewidzianym dla dokumentów zawierających informacje niejawne o klauzuli „zastrzeżone”.”;

11) uchyla się dział VIIa;

12) w art. 306a § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Zaświadczenie powinno być wydane bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie zaświadczenia.”;

13) w art. 306a uchyla się § 6;

14) art. 306k otrzymuje brzmienie:

„Art. 306k. W sprawach nieuregulowanych w art. 306a-306i oraz art. 306l stosuje się odpowiednio przepisy rozdziałów 1-6, 8, 9 z wyłączeniem art. 171a, rozdziałów 10-12, 14, 16 oraz 23 działu IV.”;

15) uchyla się art. 306m;

16) art. 306n otrzymuje brzmienie:

„Art. 306n. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia, o którym mowa w art. 306l, uwzględniając zakres danych wykazywanych w zaświadczeniu oraz dane identyfikujące wnioskodawcę i organ wydający zaświadczenie.”.

Art. 95. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2013 r. poz. 186, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 53 uchyla się § 30b;

2) w art. 80 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Płatnik oraz podmiot, o którym mowa w art. 41 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, niepełniący funkcji płatnika, który wbrew obowiązkowi nie składa w terminie podatnikowi lub właściwemu organowi wymaganej informacji podatkowej lub informacji, o których mowa w art. 42 ust. 2 pkt 2 powołanej ustawy,

podlega karze grzywny do 180 stawek dziennych.”;

3) po art. 80b dodaje się art. 80c i art. 80d w brzmieniu:

„Art. 80c. § 1. Kto, działając w imieniu lub interesie raportującej instytucji finansowej, wbrew przepisom ustawy z dnia ... o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami (Dz. U. ...), nie dopełnia obowiązku:

1) weryfikacji rachunków raportowanych, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 1 tej ustawy,

2) identyfikacji rachunków raportowanych, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 2 tej ustawy,

3) utrwalania czynności, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 3 tej ustawy,

4) gromadzenia i utrwalenia dokumentacji, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 4 tej ustawy,

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1036, 1149, 1247 i 1304, z 2014 r. poz. 312, 1215 i 1328 oraz z 2015 r. poz. 396 i 1269.

- 5) przekazania informacji o rachunkach raportowanych, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 5 tej ustawy,
- 6) dokonywania czynności, o których mowa w pkt 1 - 4, zgodnie z procedurami sprawozdawczymi i procedurami należytej staranności,
- 7) usunięcia w terminie nieprawidłowości stwierdzonych w wyniku kontroli obowiązków w zakresie automatycznej wymiany informacji o rachunkach raportowanych, o którym mowa w art. 71 ust. 4 tej ustawy podlega karze grzywny do 180 stawek dziennych.

§ 2. Kto, działając w imieniu lub interesie raportującej instytucji finansowej, wbrew przepisom ustawy powołanej w § 1, składa nieprawdziwą informację, o której mowa w § 1 pkt 5

podlega karze grzywny do 240 stawek dziennych.

Art. 80d. Kto działając w imieniu lub interesie podatnika, wbrew przepisom ustawy z dnia ... o wymianie informacji podatkowych (Dz. U. ...), składa nieprawdziwą informację dla celów informacji o jednostkach wchodzących w skład grupy podmiotów podlega karze grzywny do 240 stawek dziennych.”.

Art. 96. W ustawie z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 1932) uchyla się art. 12.

Art. 97. W ustawie z dnia 9 października 2015 r. o wykonywaniu Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki w sprawie poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych oraz wdrożenia ustawodawstwa FATCA (Dz. U. poz. 1712) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2, są sporządzane za rok kalendarzowy i przekazywane w formie dokumentu elektronicznego, utworzonego na podstawie wzoru dokumentu elektronicznego zamieszczonego w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w terminie do dnia 30 czerwca roku następnego.”,

b) w ust. 8 uchyla się pkt 1;

2) w art. 8 ust. 14 otrzymuje brzmienie:

„14. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1-13 do kontroli amerykańskich rachunków raportowanych stosuje się odpowiednio przepisy działu IV rozdziału 1, z wyłączeniem art. 127 i art. 128, rozdziału 2, rozdziału 3, z wyłączeniem art. 133 i art. 133a, rozdziału 3a, rozdziału 4, z wyłączeniem art. 139, rozdziałów 5, 6, 9–11, 14, 16, 22 i 23 oraz przepisy działu VI z wyłączeniem art. 281, art. 282, art. 282a, art. 291 i art. 292 ustawy – Ordynacja podatkowa.”;

3) w art. 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dane zawarte w informacjach, o których mowa w art. 11 ust. 2 pkt 1, są udostępniane wyłącznie organom wymienionym w art. 297 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa na zasadach określonych w tym przepisie.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Dane zawarte w informacjach, o których mowa w art. 11 ust. 2 pkt 2, są udostępniane organom wymienionym w art. 297 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, innym niż wymienione w tym przepisie organom podatkowym, a także pracownikom wywiadu skarbowego, gdy toczące się przed tym organem postępowanie lub czynności wykonywane przez ten organ są związane z prawidłowym określaniem podstaw opodatkowania i wysokości zobowiązania podatkowego lub wymiarem innych należności, których dochodzenie, zgodnie z przepisami o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, jest możliwe na wniosek obcego państwa. Udostępnienie informacji dla celów innych niż w zdaniu pierwszym wymaga uzyskania zgody właściwej władzy Stanów Zjednoczonych.”.

Rozdział 2

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 98. Jeżeli podatnik, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 92 osiąga przychody (dochody) określone w art. 44c ust. 1 pkt 4 lit. a-f tej ustawy w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, ze źródeł przychodów położonych w Republice Austrii, podatek od tych przychodów (dochodów) zapłacony w Republice Austrii do dnia 31 grudnia 2016 r., podlega odliczeniu od kwoty podatku obliczonego zgodnie z art. 30a ust. 1 i 9 lub art. 30b ust. 1, 5a i 5b tej ustawy w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Przepis art. 30a ust. 11

ustawy zmienianej w art. 92w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się.

Art. 99. Przepis art. 306m ustawy zmienianej w art. 94w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się w przypadku złożenia wniosku przez podatnika, o którym mowa w art. 97 niniejszej ustawy, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2016 r.

Art. 100. Podmioty wypłacające oraz pośredni odbiorcy, o których mowa w rozdziale 7a ustawy zmienianej w art. 92 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, których rok podatkowy rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2016 r. i nie zakończył do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy składają informację, o której mowa w art. 44d ust. 1 i ust. 3 ustawy zmienianej w art. 92 w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, wyłącznie w odniesieniu do dochodów uzyskanych przed dniem 1 stycznia 2016 r. w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 101. 1. Informacje, o których mowa w art. 75 ust. 4 i art. 76, dotyczące interpretacji indywidualnych lub decyzji w sprawach cen transakcyjnych, wydanych po dniu 1 stycznia 2017 r., są przekazywane w terminach określonych w art. 75 ust. 6.

2. Informacje, o których mowa w art. 75 ust. 4 i art. 76, dotyczące interpretacji indywidualnych lub decyzji w sprawach cen transakcyjnych, wydanych w okresie od 1 stycznia 2012 r. do 31 grudnia 2016 r., są przekazywane do dnia 31 grudnia 2017 r.

3. W przypadku gdy interpretacje indywidualne lub decyzje w sprawach cen transakcyjnych, o których mowa w ust. 2, zostały wydane w okresie od 1 stycznia 2012 r. do 31 grudnia 2013 r., informacje są przekazywane pod warunkiem, że te interpretacje indywidualne lub decyzje w sprawach cen transakcyjnych obowiązywały na dzień 1 stycznia 2014 r.

Art. 102. Do czasu uzyskania zdolności operacyjnej przez bazę danych, o której mowa w art. 21 ust. 5 Dyrektywy 2011/16/UE:

- 1) minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje właściwemu organowi państwa członkowskiego informacje wskazane w art. 75 ust. 4 za pomocą standardowego formularza, o którym mowa w art. 20 ust. 5 Dyrektywy 2011/16/UE, z uwzględnieniem mających zastosowanie odpowiednich ustaleń praktycznych pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a danym państwem członkowskim;

- 2) minister właściwy do spraw finansów publicznych, w przypadku wskazania przez właściwy organ innego państwa członkowskiego Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa członkowskiego, którego może dotyczyć interpretacja indywidualna lub decyzja w sprawie cen transakcyjnych, potwierdza odbiór informacji właściwemu organowi innego państwa członkowskiego, który informacje przekazał, w terminie 7 dni roboczych od dnia ich otrzymania; potwierdzenia dokonuje się za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a w przypadku braku możliwości potwierdzenia w ten sposób, potwierdzenia dokonuje się w formie pisemnej;
- 3) minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje co roku Komisji statystyki dotyczące ilości przekazanych w danym roku kalendarzowym interpretacji indywidualnych i decyzji w sprawach cen transakcyjnych oraz informacje dotyczące administracyjnych oraz innych kosztów i korzyści związanych z dokonaną wymianą informacji oraz informacje na temat wszelkich potencjalnych zmian dla administracji podatkowej i innych podmiotów.

Art. 103. 1. Przepis art. 81 stosuje się od sprawozdawczego roku obrotowego, o którym mowa w art. 80 pkt 6 rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2015 r., z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Obowiązek przekazania informacji, zgodnie z art. 81, za sprawozdawczy rok obrotowy, o którym mowa w art. 80 pkt 6, rozpoczynający się po dniu 31 grudnia 2015 r., nie później jednak niż przed dniem 1 stycznia 2017 r., powstaje, jeśli skonsolidowane przychody grupy kapitałowej, o której mowa w art. 80 pkt 1 lit. a i b, przekroczyły równowartość 750 000 000 euro za ten rok obrotowy.

3. Wartość, o której mowa w ust. 2, przelicza się na złote po średnim kursie ogłaszanym przez Narodowy Bank Polski, obowiązującym w ostatnim dniu roboczym roku obrotowego poprzedzającego sprawozdawczy rok obrotowy, rozpoczynający się po dniu 31 grudnia 2015 r., nie później jednak niż przed dniem 1 stycznia 2017 r.

Art. 104. 1. Przepis art. 82 stosuje się od sprawozdawczego roku obrotowego, o którym mowa w art. 80 pkt 6 rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2016 r.

2. Obowiązek przekazania informacji, zgodnie z art. 82, za sprawozdawczy rok obrotowy, o którym mowa w art. 80 pkt 6, rozpoczynający się po dniu 31 grudnia 2016 r., nie później jednak niż przed dniem 1 stycznia 2018 r., powstaje, jeśli skonsolidowane przychody

grupy kapitałowej, o której mowa w art. 80 pkt 1 lit. a i b przekroczyły równowartość 750 000 000 euro za ten rok obrotowy.

3. Przepis art. 102 ust. 3 stosuje się odpowiednio do przeliczenia na złote wartości, o której mowa w ust. 2.

Art. 105. Informacje, o których mowa w art. 85 ust. 1, za sprawozdawczy rok obrotowy, o którym mowa w art. 80 pkt 6 rozpoczynający się po dniu 31 grudnia 2015 r. nie później jednak niż przed dniem 1 stycznia 2017 r. przekazywane są w terminie 18 miesięcy od ostatniego dnia tego roku obrotowego.

Art. 106. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 2016 r.

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Renata Łućko
Zastępca Dyrektora
Departamentu Prawnego w Ministerstwie Finansów

/podpisano bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym przy pomocy ważnego
kwalifikowanego certyfikatu/